

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 126, ЧИСЛО 10, П'ЯТНИЦЯ, 8 БЕРЕЗНЯ 2019 РОКУ

1893

Vol. 126, No. 10, FRIDAY, MARCH 8, 2019

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Майже „тверда рука“

Петро Часто

Був час, ще за пів року до початку президентської кампанії, коли Анатолій Гриценко за рівнем підтримки посідав друге місце, а в липні-серпні минулого року навіть наздоганяв Юлію Тимошенко, котра тоді значно випереджала усіх інших кандидатів. Вже це одне має викликати цікавість до провідника партії „Громадянська позиція“. Щоправда, довго на цій висоті А. Гриценко не втримався. Що ж сталося? Чому оцінка спершу росла, а відтак спадала? І це попри те, що його так званий антирейтинг, тобто перелік негативних моментів в його житті та політичній біографії, був і залишається помітно меншим, ніж у Ю. Тимошенко.

З усіх 44 претендентів на президентський пост А. Гриценко – єдиний професійний військовий. 14-річним хлопчиком вступив він до суворовського училища, опісля закінчив Київську вищу військову авіаційно-інженерну школу, згодом – Інститут чужих мов в Департаменті оборони США, стратегічний факультет Університету Військово-повітряних сил США і наостанок – Академію Збройних сил України. Дослужився до звання полковника. Військову кар'єру пов'язував з наукою, очолюючи Управління з проблем воєнної безпеки Науково-дослідного центру Генерального штабу Збройних сил України, є автором понад 100 наукових праць, деякі з них перевидавалися у США, Німеччині, Швейцарії.

Тричі А. Гриценко призначався міністром оборони України в урядах Ю. Тимошенко (перша половина 2005 року), Юрія Єханурова (друга половина 2005 року) і Віктора Януковича (2006 рік, за поданням Президента Віктора Ющенка). Виявив себе послідовним прихильником вступу України в Європейський Союз і НАТО, виступав за перехід українського війська на професійну основу.

В період „походу“ парламентсько-урядової коаліції проти президента А. Гриценко активно підтримував В. Ющенка, однак, невдовзі „чорна кішка“ пробігла і між ними, й у 2007 році В. Ющенко звільнив А. Гриценка. Так міністер оборони пішов у політику. На позачергових парламентських виборах 2007 року став депутатом від „Нашої України – Народної Самооборони“. Покладаючись на свій вже немалий політичний досвід і відчуваючи себе самодостатньою особистістю, взяв участь у президентській кампанії 2010 року. Посівши дев'яте місце, був, отже, далекий від перемоги.

У наступних виборах, 2012 року, А. Гриценко увійшов до Верховної Ради вже за списком партії Юлії Тимошенко „Батьківщина“. Проте, дуже скоро почув себе там незатишно, і мав на це підстави. Вже в 2013 році був готовий покинути фракцію, – „якщо її керівники не схаменуться“. Він мав на увазі, що „Батьківщина“ лише імітує боротьбу з режимом Віктора Януковича, та не веде її принципово і твердо.

Остаточний розрив з „Батьківщиною“ стався

(Закінчення на стор. 17)

Порошенко одержав нагороду у Філадельфії

Організатори супроводжують Президента України на прийнятті (зліва): Уляна Мазуркевич, Валерій Чалий, Петро Порошенко і Крейг Снайдер. (Фото: World Affairs Council)

Осип Рожка

ФІЛАДЕЛЬФІЯ. – 20 лютого у престижевому будинку „Юніон Ліг“ у Філадельфії, колись американської незалежності, відбулася урочиста подія надання Президентові України Петро-

ві Порошенкові Світовою Радою Філадельфії почесної нагороди Міжнародного державного діяча.

Президент України прибув у супроводі Міні-

(Закінчення на стор. 18)

УВАН вшанувала Юрія Шевельова

Лариса Заник

НЬО-ЙОРК. – Українська Вільна Академія Наук (УВАН) у США вшанувала 110-ліття з дня народження всесвітньо відомого українського філолога, мовознавця, громадського і культурного діяча Юрія Шевельова (Шереха).

Ювілейну імпрезу 16 грудня 2018 року відкрив президент УВАН Альберт Кіпа, який нагадав присутнім про високий науковий авторитет мовознавця і літературознавця Ю. Шевельова у

середовищі видатних вчених ХХ ст. Завдяки Ю. Шевельову періодичні та неперіодичні серії наукових видань УВАН здобули вагому репутацію в науковому світі. Багатолітня праця Ю. Шевельова на посаді президента УВАН була зосереджена на поповненні лав українських вчених в усьому світі, на залученні до роботи в проєктах УВАН чужоземних вчених.

Д-р А. Кіпа відзначив, що окремі напрямки

(Закінчення на стор. 12)

Під час конференції в Українській Вільній Академії Наук до 110-ліття Юрія Шевельова промовляє Антоніна Березовенко, за столом д-р Альберт Кіпа та Ірина Валявко. (Фото: Лариса Заник)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Ухвалили шлях розвитку медичної освіти

КИЇВ. – 27 лютого вперше в історії незалежної України Кабінет Міністрів офіційно затвердив документ, який передбачає комплексний підхід до змін в медичній освіті. Це дозволить у найближчі 10 років втілити фундаментальні зміни і повністю змінити підхід до відбору, навчання і професійного становлення українських медиків. Підвищено поріг для вступу для того, щоб до медичного університету потрапляли здібні та мотивовані абітурієнти, впроваджено єдиний державний кваліфікаційний іспит, який студенти вперше складуть цього року. 15 березня відбудеться міжнародне моніторингове дослідження якості вищої медичної освіти. Міжнародні експерти дали схвальну оцінку проєктові. (Міністерство охорони здоров'я)

■ Садовий і Гнап відкликали кандидатури

КИЇВ. – 1 березня кандидат у президенти України, посажник Львова Андрій Садовий заявив, що відмовляється від наміру кандидувати на виборах президента України і підтримує кандидата Анатолія Гриценка. Напередодні А. Гриценко підтвердив факт зустрічі з А. Садовим і пообіцяв оприлюднити результат дискусій, як тільки буде спільно узгоджене рішення. 2 березня з'їзд партії „Сила людей“ закликав кандидата у президенти Дмитра Гнапа зняти свою кандидатуру на посаду президента України до 7 березня. Д. Гнап, виступаючи на з'їзді, сказав: „Ми маємо виконати це рішення з'їзду і підтримати Анатолія Гриценка, який став кандидатом від демократичних сил“. З'їзд вирішив офіційно оголосити про вихід політичної партії „Сила людей“ з виборчої кампанії. (Радіо Свобода, „Укрінформ“)

■ Закликали вбити журналіста

КИЇВ. – Національна спілка журналістів 5 березня закликала правоохоронців відреагувати на погрози на адресу журналіста і засновника незалежного інтернет-видання „Гордон“ Дмитра Гордона. Правоохоронці мають миттєво реагувати на цькування журналістів, заявив голова спілки Сергій Томіленко, коментуючи погрози колишнього народного депутата від партії „Свобода“ Ірини Фаріон та її однопартійця, заступника голови Кіровоградської обласної ради Ігоря Степури. С. Томіленко назвав дикістю поведінку політиків, які заявили, що журналіст має „здохнути у диких муках“. 4 березня Д. Гордон заявив, що погрози з боку І. Фаріон та І. Степури слід розцінювати як заклики до його вбивства. (Телеканал ZIK)

■ Вбили свідка у справі прокурорів

КИЇВ. – 5 березня у Києві вбито свідка у справі „діамантових прокурорів“, власника ювелірного заводу Сергія Кисельова, який упізнав свої діаманти у цій гучній справі і розповів, що з його заводу разом з діамантами, знайденими під час обшуку у заступника прокурора Київської області Олександра Корнійця, так само пропало кілька мільйонів доларів і десятків кілограмів золота. Провадження розпочаті 6 липня 2015 року після обшуку у колишнього заступника начальника Головного слідчого управління Генеральної прокуратури Володимира Шапакіна та О. Корнійця, підозрюваних у корупції, триває донині. („Українська правда“)

■ У Росії зросла нетерпимість до українців

СТРАСБУРГ. – У січні Європейська комісія проти расизму та нетерпимости Ради Європи висловила занепокоєння посяганням на права представників української меншини у Росії, які виступають із заявами, що йдуть всупереч російській політиці щодо Криму і конфлікту на сході України. 5 березня ця Європейська комісія заявила, що рівень нетерпимости в Росії щодо українців значно зріс з 2014 року. В основному зображують українців ворогами Росії. Російські державні чиновники і політики допускають значну кількість расистських висловлювань, особливо під час виборчих кампаній. Нетерпима публічна риторика залишається безкарною. („Українська правда“)

ПЕРСПЕКТИВА ДОБРОСУСІДСТВА

Нове обличчя Польщі

Юрій Панченко

Він обіцяє зробити Польщу дружньою для мігрантів, позбавити Церкву податкових пільг, а на додаток – забути про історичні суперечки з Україною. Це все – про Роберта Бедроня, провідника партії „Wiosna“ („Весна“), яка вже вийшла на третє місце за рівнем підтримки. Р. Бедроневі 43 роки, він є першим відкритим геєм, який став депутатом польського Сейму. Донедавна був посадником невеликого міста Слупськ на півночі країни. Його повернення у велику політику очікували вже давно – і свідченням цього став рівень підтримки його новоствореної партії.

Третій не зайвий

„Я думав, що динозаври вимерли! Європарламент не є будинком для пенсіонерів! Покладімо край стражданням у польській політиці!“, – цей „твіт“ Р. Бедроня наробив великого галасу у Польщі. І це не дивно – вперше за останні роки усталеній політичній системі цієї країни було кинуто виклик.

Останні опитування дають „Весні“ щонайменше 8 відс. на виборах до Європарламенту та 14 відс. – до польського Сейму.

І це дуже дратує в першу чергу нинішню „головну опозицію“ – партію „Громадянська платформа“. Принаймні, наразі саме „Весна“ стала ключовим об'єктом їхньої критики, випередивши правлячу партію „Право та справедливість“ (ПіС).

Зрозуміти обурення „Платформи“ досить легко. Вже восени на країну чекають парламентські вибори. А вибори до Європарламенту, які відбудуться вже у травні, мають стати їхньою пробою сил.

Вперше за останні роки рейтинги „ПіС“ почали знижуватися.

А відповідно, опозиція отримала шанс на реванш.

Не в останню чергу – зумівши консолідувати навколо себе всі ключові опозиційні сили (окрім, звичайно, ультраправих).

Натомість „Весна“ категорично відмовляється від такого бльокування. Більше того, публічно ставить знак рівності між владою та опозицією. І цим покращує свої рейтинги.

„Весна“ прийде?

Партію – спочатку під назвою „Я люблю Польщу“ – було засновано всередині минулого року, коли Р. Бедронь прийняв рішення не кандидувати повторно на посаду міського голови. Після глибокого обдумування, 3 лютого партію було презентовано під її нинішньою назвою, а разом з тим представлено її ідеологію.

Як лівий рух „Весна“ пропонує суттєве збільшення соціальних стандартів. Наприклад, підвищення мінімальної пенсії до 1,600 злотих (близько 11.5 тис. грн), а мінімальної оплати праці вчителя – до 3,500 злотих (25 тис. грн). Або відмову від будь-якої дискримінації при виплаті допомоги на дитину (наразі вона виплачується лише на другу дитину та наступних дітей).

Варто відзначити, що досі соціальні гарантії були козирем саме „Права та справедливості“. Значною мірою завдяки програмі „500+“ (вже згаданій виплаті багатодітним родинам), а також пільговим житловим кредитам „ПіС“ вдалося прийти до влади чотири роки тому – і зберігати свою популярність, попри численні скандали всередині партії.

„Весну“, як правило, характеризують як партію, орієнтовану на молодь. Не випадково у партійній програмі чимале місце відведене шкільній освіті. Це і необхідність нових предметів у школі, наприклад, кібербезпеки та медіаграмотності, і збільшення викладання чужоземних мов – аж до переходу до викладання англійською одного з предметів.

Але найголовніше: „Весна“ – єдина партія у Польщі, яка не боїться порушувати табу йовані теми. Це і легалізація одностатевих партнерств, і легалізація абортів. А також позбавлення Католицької Церкви податкових пільг та усунення релігійного виховання зі шкіл.

Тут варто зазначити, що досі навіть партії, що позиціонують себе як ліберальні, не ризикували ставити під сумнів переваги для

Церкви. Як не дивно, це не відлякало виборців старшого віку. Як показало партійне турне, яке наразі йде Польщею, чимала частина людей, що приходять на зустрічі та підтримують Р. Бедроня – саме пенсіонери.

Ще одна обіцянка партії, яка була гостро сприйнята у експертному середовищі – намір відмови від використання вугілля та поступового закриття вугільних шахт. У Р. Бедроня стверджують, що вугільне заневищення повітря стало причиною завчасної смерті тисяч поляків. Експерти з енергетики натомість звертають увагу, що реалізація такої обіцянки означає збільшення споживання газу.

А це поставить хрест на стратегії позбавлення залежності від Росії – адже у такому разі Польща знову „сяде на російську газову голку“.

Шанс на кінець історичної війни

Останні опитування показують, що об'єднана опозиція разом з „Весною“ мають шанси отримати більшість у Сеймі, зформувавши нову коаліцію. Не випадково сам Р. Бедронь, категорично відмовляючись від спільного походу на вибори з „Платформою“, жодного разу не заявляв про неможливість утворення коаліції вже у Сеймі.

Однак, теперішній обмін образами, а також різниця у програмах роблять майбутні коаліційні переговори вкрай складними. Адже окрім самої ліберальної „Громадянської платформи“, до складу об'єднаної опозиції входять і більш консервативні сили, наприклад Польська селянська партія.

А відповідно, такі переговори, на яких „Весна“ матиме „золоту акцію“, можуть стати суттєвим випробуванням для „Платформи“ та її нинішніх союзників.

Втім, для України це створює шанс нарешті вийти з глухого кута історичних суперечок із Польщею. Адже хоч „Весна“ й не робить акценту на зовнішній політиці (що також критикують її опоненти), можна очікувати, що у партії, як мінімум, не будуть виставляти до Києва історичні рахунки.

„ЄвроПравда“ звернулася до прес-служби Р. Бедроня з проханням прокоментувати його бачення взаємин з Україною.

„Україна – природний друг і союзник Польщі. Наші суспільства поділяють одне й те ж минуле, ми пройшли через найгірші періоди світової історії. Що ще важливіше, ми також поділимося тим самим майбутнім. Я радий бачити, як наші суспільства та економіки стають все більш взаємопов'язаними – з українськими робітниками та студентами, які проживають у Польщі, та компаніями, які ведуть бізнес у Польщі, і навпаки. Ми підтримуємо європейські амбіції України і сподіваємося відігравати важливу роль, допомагаючи Україні досягти цієї мети. Також немає сумніву щодо нашої солідарності з українською нацією з огляду на російську агресію“, – йдеться у відповіді Р. Бедроня.

При цьому провідник „Весни“ переконаний, що нинішня криза в польсько-українських взаєминах є цілком штучною. „Незважаючи на зусилля деяких політиків використати складні періоди вашої історії з політичних причин, я впевнений, що ми можемо подолати наші розбіжності через чесний діалог“, – вважає Р. Бедронь.

„Європейська правда“

Юрій Панченко – український журналіст-міжнародник, Київ.

Закон, який змусить знати українську мову

КИЇВ. – 28 лютого Верховна Рада почала розглядати у другому читанні закон „Про забезпечення функціонування української мови як державної“. Про це на засіданні того дня заявив з трибуни парламенту його речник Андрій Парубій.

У першому читанні законопроект ч. 5670-д парламент ухвалив 4 жовтня 2018 року, а у грудні профільний комітет вдосконалив його, розглянувши 2,059 поправок.

Закон визначає, що єдиною державною (офіційною) мовою в Україні є українська – і вона обов'язкова для органів державної влади і публічних сфер на всій території держави.

„Спроби запровадити на офіційному рівні в Україні багатомовність є діями, що провокують мовний розкол країни, міжетнічне протистояння та суспільну ворожнечу, і є тотожними діям, спрямованим на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу“, – мовить шостий пункт першої статті закону.

Публічне приниження чи зневажання української мови буде підставою для притягнення до юридичної відповідальності. За навмисне спотворення української мови в офіційних

документах і текстах або створення перешкод та обмежень у застосуванні української мови також каратимуть.

Водночас в документі зазначається: „Дія цього закону не поширюється на сферу приватного спілкування та здійснення релігійних обрядів“.

„Порядок застосування кримськотатарської мови та інших мов корінних народів, національних меншин України у відповідних сферах суспільного життя визначається законом щодо порядку реалізації прав корінних народів, національних меншин України з урахуванням особливостей, визначених цим законом“, – говорить в тексті.

Передбачено державну програму сприяння опануванню державної мови, адже володіння державною мовою є „обов'язком громадянина“.

Посадовці зобов'язані володіти державною мовою та застосовувати її при виконанні службових обов'язків. Державний сертифікат про рівень володіння (А, В чи С) державною мовою їм видаватиме Національна комісія зі стандартів державної мови.

(Закінчення на стор. 18)

Президент: Дніпропетровській області випало стати форпостом українства на сході

ДНІПРО. – Президент Петро Порошенко подякував мешканцям Дніпропетровщини за їх внесок у захисті України від російської агресії. Про це глава держави заявив під час виступу на засіданні Ради регіонального розвитку Дніпропетровської області.

„Дуже важливо, що сьогодні, коли ми зібралися поговорити про майбутнє, ми – єдині. Дуже важливо, що ми з вами зберігаємо єдність п'ять років“, – сказав П. Порошенко.

„Почати свій виступ я б хотів зі слів вдячності Дніпру, області за те, що пройшовши найважчі випробування, ви захистили Україну, захистили від розчленування, повністю зірвали плян Путіна по побудові „Дніпропетровської народної республіки“. Не залишили їм жодного шансу. І для мене це є надзвичайно добрий, позитивний і важливий знак“, – наголосив президент.

„Дніпропетровській області випало стати прифронтовою фортецею – форпостом українства на сході. Україна пам'ятає внесок Придніпров'я у нашу боротьбу, пам'ятає героїзм добровольців і масовість волонтерського руху. Вдячна за мужність і героїзм десантників 25-ої бригади, вдячна за самовіддану працю лікарів лікарні ім. Мечнікова, вдячна за те, що ми захистили суверенітет, територіальну ціліс-

ність і незалежність нашої держави“, – сказав П. Порошенко.

Президент підкреслив, що Дніпропетровська область прийняла велику кількість внутрішньо переміщених осіб і влада ефективно справлялася – „спрацювала для того, щоб знайти їм дах над головою, школи, лікарні, місця в дитсадках“. „Для мене це надзвичайно важливо, що це є символ єдності України“, – підкреслив він.

Президент додав, що воїни з Дніпропетровщини дали належну відсіч агресорові. „Більше 500 з них віддали своє життя за те, що б ми мали можливість змінювати країну і продовжувати реформи. Це надзвичайно важливий хрест, який ми маємо нести – пам'ятати про них і робити усе можливе, щоб довести все це було не дарма. І ті зміни, які ми робимо, змінюють державу на краще“, – підкреслив П. Порошенко.

„Позитив, який ми сьогодні бачимо, можемо казати, що велика частина була задля укріплення держави. Ми побудували армію, ми створили незалежну від Росії, визнану Вселенським Патріархатом українську Церкву, ми зробили так, що українську мову використовують не тому, що хтось тисне з гори, а тому, що це просто модно“, – підсумував він.

Адміністрація Президента України

На засіданні Ради регіонального розвитку Дніпропетровської області. (Фото: Адміністрація Президента України)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Поліція знайшла „прослушку“

КИЇВ. – Біля бюро кандидата у президенти Володимира Зеленського поліція виявила елементи апаратури прослуховування. Про це повідомив 4 березня Міністер внутрішніх справ Арсен Аваков. До Шевченківського управління поліції надійшло повідомлення про невідому скриньку на даху будівлі по вулиці Білоруській. Працівники вибухотехнічної служби ретельно перевірили ці предмети, безпеки для життя людей вони не становлять. Слідчо-оперативна група Шевченківського управління поліції проводить огляд місця події та вилучає обладнання. Інформація про знахідку передана в органи прокуратури та Служби безпеки України. („Укрінформ“)

■ Порошенко пожертвував 1.2 млрд. грн.

КИЇВ. – Президент Петро Порошенко протягом останніх п'яти років пожертвував на благодійність близько 1.2 млрд. грн., із них понад 550 млн. грн. – на потреби армії. Про це 4 березня заявив речник виборчого штабу П. Порошенка Олег Медведєв. П. Порошенко долучився до відновлення системи протиповітряної оборони Києва, передав на озброєння десантно-штурмових військ і для бійців Сил спеціальних операцій снайперські гвинтівки, придбав квартири для двох спецпризначенців з Кропивницького, які перебувають у полоні бойовиків. („Укрінформ“)

■ Затримали Архієпископа Климента

КИЇВ. – Міністерство закордонних справ (МЗС) України 4 березня висловило протест Російській Федерації та її окупаційній владі на території Автономної Республіки Крим (АРК) з приводу безпідставного затримання Архієпископа Православної Церкви України Климента, який виконує гуманітарну місію як голова Православної місії допомоги жертвам порушення прав людини і особам, позбавленим волі. Зусиллями багатьох людей Архієпископа Климента було звільнено, однак він залишається під загрозою переслідувань, як й інші громадяни України, які чинять опір окупантам. У заяві МЗС сказано: „Вимагаємо від кремлівського режиму припинити переслідування на тимчасово окупованих територіях України релігійних діячів та представників конфесій. Закликаємо світову спільноту, наших міжнародних партнерів, правозахисні організації засудити чергове порушення прав людини в АРК“. (МЗС України)

■ В „Укроборонпромі“ стався скандал

КИЇВ. – 4 березня Президент Петро Порошенко повідомив, що підписав указ про звільнення заступника секретаря Ради національної безпеки та оборони Олега Гладковського. Його знято з посади голови Міжвідомчої комісії політики військово-технічної співпраці та експортної контролі. О. Гладковський – один з ключових фігурантів журналістського розслідування „Bihus.Info“, в якому йшлося про те, що найвищі чиновники оборонної сфери нібито отримували відкати з поставок російських контрабандних деталей для військової техніки, переплачуючи за них у три-чотири рази. Президент підтвердив, що приводом для звільнення О. Гладковського стало саме розслідування журналістів. Втім, він додав, що звільнення О. Гладковського жодним чином не доводить його провини: „Мій обов'язок – створити такі умови, щоб люди повірили в чесність і неупередженість об'єктивного розслідування. Щоб кожен міг переконатись, що в подібних ситуаціях, якщо є доведена вина, не врятують ні посада, ні зв'язки, ні прізвища, ані давні знайомства з президентом“. У причетності до незаконних схем журналісти, зокрема, звинувачували О. Гладковського і його 22-річного сина Ігоря Гладковського. Одним із організаторів схеми вони також називали генерального директора „Укроборонпрому“ Павла Букіна. Верховна Рада доручила Тимчасовій слідчій комісії з розслідування корупції в армії дослідити у найкоротший термін оприлюднені факти. (BBC, „Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ США можуть дати нову зброю Україні

ВАШІНГТОН. — Головнокомандувач для військових операцій США в Європі генерал Киртіс Скапароті сказав, що США розмірковують над наданням додаткової летальної зброї Україні. Він виступав 4 березня перед Сенатським комітетом для Збройних Сил, відповідаючи на питання про розташування військ США в Європі. Чотиризірковий генерал армії сказав, що нова морська зброя Україні запобігла б новій кризі в Керченській затоці. Він також висловив своє занепокоєння спроможністю військ США стримувати російські війська в Європі. („U.S. News & World Report“)

■ Донька речника Путіна в Європарламенті

БРЮСЕЛЬ. — Донька речника Президента Росії Володимира Путіна працює стажисткою в Європарламенті в Брюсселі, де має доступ до різних документів Європейського Союзу. Єлисавета Пескова є 21-літньою донькою довголітнього речника Кремля Дмитра Пескова і працює стажисткою Аймеріка Шопраде, французького члена Європарламенту, котрий публічно підтримав анексію Криму Росією в 2014 році. Він також підтримав референдум, який Москва провела в Криму, хоча 100 країн підтримали резолюцію Генеральної Асамблеї ООН, яка назвала його нелегітимним і підтримала територіальну цілісність України. А. Шопраде сказав 25 лютого, що Є. Пескова не працює в Росії, так що немає конфлікту в її посаді в Європарламенті. А. Шопраде є членом Комітету закордонних справ Європарламенту, а також Підкомітету для безпеки й оборони. Російський опозиціонер Олександр Навальний не раз критикував Д. Пескова за його багатство та коштовний стиль життя. („Radio Free Europe/Radio Liberty“)

■ Сніданок спричинює надмірну вагу

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. — Педіатричний журнал Американської Медичної Асоціації опублікував 26 лютого висліди студій над тим, чи сніданок в клясі є корисним для учнів. Дослідники з Мишигенського і Темпл університетів впродовж двох з половиною років слідували за 1,300 учнями від четвертої до шостої кляси в 16-ох філядельфійських публічних школах в бідних частинах міста. Вони хотіли знати, чи учням буде корисно снідати вранці в клясі, а не в шкільній кафетерії. На здивування науковців, учні, котрі снідали в клясі, набули надмірну вагу порівняно з тими, котрі їли в кафетерії. Дослідники думають, що причиною цього може бути те, що деякі діти вже їли сніданок вдома, або купували собі їжу по дорозі до школи. („The Philadelphia Inquirer“)

■ Віце-президент США відвідав Авшвіц

ВАРШАВА. — Віце-президент США Майк Пенс і його дружина Керен 15 лютого відвідали меморіал в Авшвіці жертвам нацистських жакіть, де загинуло 1.1 млн. осіб. Разом з ними був Джаред Кушнер, зять Президента Дональда Трампа. До них долучилися Президент Польщі Анджей Дуда з дружиною Агатою. Вони склали вінки для вшанування пам'яті жертв. М. Пенс брав участь в мюнхенській конференції безпеки, на якій він порівнював дії нацизму з сьогодишнім Іраном та закликав Захід збільшити санкції на Іран. Віце-президент також відвідав польські та американські війська в Польщі. („Associated Press“)

■ Подано законопроект про Голокост

НЬЮ-ЙОРК. — Група конгресменів з обидвох партій внесли законопроект, який надавав би гроші для навчання про Голокост в середніх школах. Законопроект встановив би спеціальний фонд на цю ціль в скарбниці США. Фонд складався б з приватних пожертв і грошей, призначених Конгресом. Головними спонсорами законопроекту є Керолін Мелоні (демократка) та Еліс Стефанік (республіканка), обидві з стейту Нью-Йорк. Вони провели церемонію представлення законопроекту 4 лютого в Центрі єврейської історії в Нью-Йорку. Присутніми були представники єврейських організацій та ізраїльські дипломати. („Jewish Telegraphic Agency“)

ПЕРЕДВИБОРНА ЗАСТОРОГА

Щоб не вмерла Україна

Олександр Белявський

Уся дохідна частина бюджету України становила в 2017 році 22.5 млрд. дол. Стільки ж Росія заробила на газі, що був прогнаний українськими газогонами в 2018 році. Для Росії цей заробіток не настільки великий, як для України, але все ж таки критично важливий, щоб сплачувати зовнішні борги. У разі відсутності цього прибутку російська державна компанія „Газпром“ збанкрутує, а з нею і всі російські державні банки, які є кредиторами „Газпрому“. На тому владі теперішніх очільників Кремля скінчилась би.

Тому всі роки, починаючи з 2014-го, Кремль не наважувався йти на Київ. Навіть навпаки, влітку 2014 року відійшов на південь від газогонів, щоб артилерійські обстріли часом не пошкодили магістральні труби, що несли золоті яйця для Кремля. (Це не зменшує заслуг Збройних сил України, які давали і дають гідну відсіч агресорові, виявляючи героїзм і жертвність, а також постійно посилюючи свою боєздатність).

Російсько-німецька змова, що усуває залежність транзиту російського газу від українських газогонів, усуває також і основну причину відносної стриманості Кремля, який покищо задовольняється військовою малою інтенсивністю.

Дохід українського бюджету від транзиту російського газу становить у середньому 2 млрд. дол. на рік, або 9 відс. доходів бюджету. Припинення цих доходів неприємне для бюджету держави, але не смертельне і навіть не критичне, оскільки може бути надолужене хоча б збільшенням експорту сільськогосподарської продукції. Динаміка зростання експорту цієї групи товарів дає всі підстави для оптимізму.

Тому проблема будівництва Німеччиною „Північного потоку-2“ — не проблема заробітків українського бюджету, як хоче представити уряд Німеччини, а проблема безпеки і самого існування української держави. За умов окупації української території Росією „Північний потік-2“ дорівнює пактові Молотова-Ріббентропа-2.

Залишивши для бабусь з базару обговорення всієї передвибірної балаканини найздібнішого агітатора Дніпропетровського обкому комсомолу — Юлії Тимошенко — ми маємо усвідомити, що вона є бажаним президентом для очільників російсько-німецької змови. Бо її газові інтереси вписуються в контури цієї змови.

З обранням Ю. Тимошенко Україна повністю підкориться російсько-німецькому диктату, і це неминуче приведе до втрати незалежності. Україна стане південно-західним округом Росії. Можливо, якісь зовнішні атрибути незалежності збережуться, але за печаткою на князівство Ю. Тимошенко буде їздити в Орду, тобто до Москви. Дехто з виборців цьому навіть зрадіє, бо не доведеться служити у зоні бойових дій на Донбасі. Але у нас, у Галичині, такий кандидат у президенти не повинен дістати жодного голосу свідомого громадянина.

ВІРШ ЯК КОМЕНТАР

Український поет, на віршах якого виростало нове покоління української нації, громадсько-політичний діяч та Герой України Дмитро Павличко у вірші висловив свою політичну позицію у цей важливий передвибірний період. Поет закликає український народ до розуміння істини та глибини геополітичних подій останніх років. А також усвідомлення того, що московська таємна агентура в Україні ховається за різними політиками та політичними партіями і групами. Тому свідоме українство мусить знайти в собі сили не тільки для оборон, але для наступу – бо „...наступаючих чекає Перемога“.

Вставайте!

Дмитро Павличко

*Обороняйтеся, та пам'ятайте, браття, —
Наш наступ на Москву — то до свободи шлях.
Кривавий біг крізь ніч, крізь присмертні прокляття
Побитих ворогів на наших же полях.
Та не пишійтесь звитяжністю, братове,
Між вами ще Москва в парламенті сидить,
І проголошує пропутінські промови,
В свій крик ховаючи свою змінну сприть.*

З усіх кандидатів, які готові боротися за незалежність України, реальні шанси на вихід у другий тур виборів має тільки чинний Президент Петро Порошенко. Наші краєни Андрій Садовий і Руслан Кошулинський реальних шансів на вихід у другий тур не мають. Тому тим з наших виборців, які воліють голосувати за А. Садового або Р. Кошулинського, слід усвідомлювати, що насправді вони беруть участь в обранні одного з трьох кандидатів, які мають найбільші шанси потрапити до другого туру. [А. Садовий відкликав свою кандидатуру і оголосив, що підтримує Анатолія Грищенка.] І якщо незалежність держави не є для них порожнім звуком, то серед трьох найвірогідніших кандидатів — П. Порошенка, Ю. Тимошенко і Володимира Зеленського — вибір на користь чинного президента є очевидним.

Найбільш рейтинговий кандидат В. Зеленський є, по суті, обранцем „противісіхів“. Ця частина громадян, здебільшого молодого віку, невдоволена діями усіх „дідів і бабусь“, що долучалися до влади за останні 27 років. Вони прагнуть швидких і докорінних змін і не беруть до уваги реалій нашого життя, бо не надто над ними замислюються. Їм здається, що слід тільки захотіти, трошки потренуватися, як в якусь комп'ютерну гру, і ось ми вже чемпіони. Це не так, і шлях до чемпіонства далекий, не очевидний, і складається не тільки з перемоги та прикрих поразок.

У Давньому Римі люди вимагали хліба і видовищ. З того моменту, як електрифікація прийшла до кожної оселі, потреби людей дещо розширилися. Але не змінилася людська натура. Тому „холодильник і телевизор“ замінили людям влучне римське гасло. Коли холодильник і телевизор починають змагання за душі людей, інколи перемагає телевизор. Але, як показує досвід, на виборах посадових осіб зазвичай перемагає холодильник. Через те, що виборці усвідомлюють: без видовищ все ж таки можна існувати, а без хліба — у жодному разі ні.

На цих виборах В. Зеленський представляє телевизор, а П. Порошенко і Ю. Тимошенко — холодильник. Тому, з ким би В. Зеленський не вийшов до другого кола, його перевага у рейтингах буде спливати у міру того, як люди будуть наближатися до виборчих дільниць. І це означає, що ми маємо реальний вибір між Ю. Тимошенко, з її готовністю долучитися до пакту Молотова-Ріббентропа-2, і чинним Президентом П. Порошенком, який, попри всі негаради, готовий чинити опір агресорам, а не здаватися на їхню милість.

І якщо ми не бажаємо співати „Боже, царя храни“, а натомість радіємо, що „Ще не вмерла“ воля України до незалежності, то наш вибір не такий вже й складний. Цей вибір маємо зробити заради слова Щоб – Щоб не вмерла воля українців до незалежності.

„Високий замок“

Олександр Белявський – політичний і економічний експерт, громадський діяч, Львів.

*Москва ховається за мудру Самопоміч,
І радикальний ген підхвалює вона.
Москва стоїть собі не десь, а просто поміж
Хахлів, що сваряться, як нація чумна.
До трону сміло йде благословенна Юля,
Вся миром дихає і миру калачі
Пече для Путіна, кує, немов зозуля,
Для нас, рабів Москви, на сотні літ харчі.
Я визволяв колись ту пташечку з неволі,
З тюрми у Києві, не знав, що та тюрма —
Театр, готуючий ту пташку в ореолі
Богині злинути над нами, над всіма.
Брати мої, Москва-то наша смерть-загибля,
Не спить, подумайте, де наше сонце й дно.
Москва зі сходу йде, гримуча канонада,
А в Києві її ти вчуєш крізь вікно.
Вона так гордо йде, як ангел, як студентка,
Вся в білому, як сніг, підкуплена вночі,
Йде й кричить, як пес, і лає Порошенка
За те, що викував на ворога мечі.
Вставайте ж, як один, на з неба клич: „Тривога!
Вас, відступаючих, ковтне московська лютя,
А наступаючих чекає Перемога,
Бо вас всі розуми й народи підірнуть!“
О, націє моя, катована Московією,
Вже воскресаюча, вже сходяча з хреста,
Вставай і покажи, що годна брати зброю,
Як Божа благодать, як місія свята!*

„Кібератака – кожні 40 секунд”: Клімкін про Україну напередодні виборів

Рікард Йозвяк
Радіо Свобода

1-2 березня в Одесі завершилася міжнародна конференція „Одеські дебати: Об'єднання України, Чорноморського регіону і трансатлантичних партнерів”. Конференція була організована західними партнерами України спільно з Міністерством закордонних справ України з метою в дискусійному форматі спробувати відшукати рішення, як протистояти сучасним загрозам у сфері безпеки Чорноморського регіону. В Одесу з'їхалися високопоставлені представники Європейського Союзу, США і НАТО. Одним із учасників був Павло Клімкін, міністер закордонних справ України. В інтерв'ю для Радіо Свободи П. Клімкін розповів про втручання Росії в ситуацію в Україні напередодні президентських виборів, про відносини України зі США та Європейським Союзом, а також про можливе створення міжнародної моніторингової місії в Чорному морі, яка б допомагала відстежувати ситуацію в регіоні і протистояти непередбаченим діям Москви.

Пане Клімкін, вже досить скоро відбудуться президентські вибори, спостерігаєте ви в тому чи іншому вигляді втручання Росії в передвиборчий процес?

Це відбувається повсюди, і це абсолютного безпрецедентно, що стосується охоплення, особливо в сфері кібербезпеки. Ось простий приклад: кожні 40 секунд ми спостерігаємо спроби потрапити в наші міністерські комп'ютерні мережі, спостерігаємо кібернапади на Центральну виборчу комісію та інші відомства. Є втручання, яке стосується нашої критичної інфраструктури.

Уявіть собі блекавт протягом п'ять-сім днів перед виборами. Така ситуація може повністю змінити результати голосування. Росія багато намагається зробити, щоб вплинути на вибори, і це стосується не тільки кіберпростору, дезінформації, не тільки блокування активів багатьох українців, політиків, журналістів, це разом з тим втручання в релігійні питання – спроби маніпулювати регіональними релігійними елітами. Якщо комусь хочеться зараз вивчити всебічність гібридного втручання – потрібно приїжджати в Україну.

Чи може Україна захистити себе від всіх цих загроз?

Однозначно. Мова не тільки про державні структури. Що ми робимо, щоб відбити кібератаки, і Міністерство закордонних справ зокрема? Ми ведемо діалог із великою частиною ІТ-спільноти та громадянського суспільства. Нам доводиться, в якомусь сенсі слова, мобілізувати і заряджати енергією людей. Це стосується кожного. Нам доводиться закликати людей до пильності щодо російських загроз, звертати увагу на будь-яку оплачувану рекламу в Фейсбук, на будь-яку форму присутності. Це дуже просто: взяти будь-яку частину фрази з будь-якого посту в соцмережах, розіслати її допомогою тисяч фейкових профайлів у Фейсбук і сказати, що цей політик – радикал або цей журналіст – радикал. І ця людина отримує заборону на користування соцмережею протягом одного місяця. Нам доводиться підвищувати рівень обізнаності всіх українців. І це не тільки завдання держави, це завдання всієї країни.

Ви зможете переконати українців, що вибори, заплановані на кінець березня, – це буде чесне голосування?

Що стосується втручання Росії?

Так.

Нам доведеться боротися за це. Це не відбудеться саме по собі.

Багатьох зараз хвилює і питання, коли 24 моряки, захоплені Росією в Чорному морі поблизу Керченської протоки, повернуться додому?

Росія зараз сприймає їх як своєрідний ринковий товар. Особливо зараз, напередодні виборів. Моряки є військовополоненими і одночасно політичними в'язнями, їх доля також пов'язана з людьми на окупованій частині Донбасу. Нам потрібно повернути їх назад. Але це, на жаль, завдання не тільки

політичного тиску, тому що всі ми розуміємо, що в період підготовки до виборів ідея Росії і Путіна полягає в тому, щоб просто тягнути час і намагатися добитися перемоги вигідного Путіну кандидата.

Як ви оцінюєте реакцію західних країн? Чого б ви хотіли досягти в зв'язку з цим від Євросоюзу і США?

По-перше, я радий, що у нас є фундаментальні принципи трансатлантичної солідарності, над якими ми працюємо. Цінна будь-яка політична реакція – така, як спільна делегація ЄС і США, яка прибула до Одеси 25 лютого на ракетному есмінці „Дональд Кук”.

Але, звичайно, мені б хотілося більшого – в сенсі політичного тиску, санкцій. Особливо це стосується неучасті в таких проектах, як „Північний потік-2”, тому що у нього немає ніякої економічної основи і він втягує Німеччину і взагалі всю Європу в більшу залежність від Росії.

Ідея повернутися назад, до популярної в 1970-их [роках] політики і таким чином отримати індульгенцію безпеки у Росії – це фундаментально невірна ідея, тому що неможливо порівнювати СРСР брежневських часів і путінську Росію.

Наразі мова йде про моніторингову місію в Чорному морі. Наскільки велика ймовірність її створення і якою буде ця місія?

З моїми колегами я поділився міркуваннями про те, якою вона має бути. Нам необхідний моніторинг з космосу, на морі й, звичайно ж, у повітрі. Необхідно, щоб ця місія була постійною. У нас вже навіть є для неї прекрасна назва: „Моніторингова місія „Чорне море”. Ми могли б залучити до неї всіх охочих. Це дуже важливо для України, але не менш важливо і для всіх інших – для будь-якої країни Європейського Союзу. Адже нам необхідна свобода навігації в Чорному морі, в Керченській протоці, в Азовському морі. І єдина можливість домогтися такої свободи навігації – це політичний і юридичний тиск на Росію, дуже зрозумілий сигнал з ЄС, що кожен повинен мати доступ до вільної навігації в Керченській протоці і Азовському морі, і, по-третє, постійний моніторинг в реальному часі. Це змусило б Росію хоча б дотримуватися певних правил.

Що, якщо Росія не підкориться?

Нам потрібно тиснути і починати моніторинг навіть всупереч згоді Росії. Хіба потрібен російський дозвіл для початку моніторингу з космосу або з моря? Для цього не потрібна згода Росії.

Давайте трохи поговоримо про відносини Росії і США. Коли Президент США Дональд Трамп прийшов до влади, ви були трохи стурбовані цим?

Я не був стурбований, тому що бачу дуже зрозумілу двопартійну підтримку України в американському Конгресі, я бачу реальні санкції, зокрема, щодо російських олігар-

(Закінчення на стор. 7)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Польща зірвала вершинну зустріч

ЕРУСАЛИМ. — Польща відступила 18 лютого від європейської вершинної зустрічі в Єрусалимі. Це спричинило зірвання запланованої події і присоромило її ізраїльських господарів. Зустріч мала відбутися 19 лютого і включати високопосадовців так званої Вишеградської групи – Польщі, Угорщини, Словаччини та Чехії. Причиною цього польського кроку була заява ізраїльського Міністра закордонних справ Ізраїля Каца, що поляки співпрацювали з нацистами й „всмоктали антисемітизм з молоком своїх матерів”. І. Кац, котрий був номінований на свою посаду щойно 17 лютого, висловив свою контроверсійну заяву під час двох телевізійних інтерв'ю. Проблеми почалися тиждень раніше, коли Прем'єр-міністр Ізраїля Беніамін Нетанягу під час візиту у Варшаві сказав репортерам, що „поляки співпрацювали з нацистами”. У відповідь польський Прем'єр-міністр Матеюш Моравецький відкликав свою участь в зустрічі, кажучи, що на його місце прибуде міністер закордонних справ. Але після заяви І. Каца М. Моравецький цілком відкликав польську участь. („Associated Press”)

■ Пентагон перестерігає про небезпеку

ВАШІНГТОН. — Оборонна розвідувальна агенція (DIA), видала звіт 11 лютого, в якому перестерігає, що Росія та Китай розвивають технології, які скоро загрожуватимуть перевазі США в космосі. Особливо агенція каже, що лазерні промені можуть пошкодити супутникам США. Звіт вказує, що Москва і Пекін вже розробили технологію для спостережальної і розвідувальної діяльності з космосу. Також Іран та Північна Корея працюють над розробленням такої технології. („Radio Free Europe/Radio Liberty”)

■ Помпео: Путін загрожує демократіям

БРАТИСЛАВА. — Державний секретар США Майк Помпео під час відвідин Центральної Європи перестеріг, що російський Президент Володимир Путін є загрозою демократіям в цілому світі. Виступаючи з промовою 12 лютого в Братиславі, М. Помпео запевнив Президента Андрея Кіску про дружбу й партнерство США. Він є першим державним секретарем США, котрий відвідав Словаччину за 14 років. М. Помпео також зустрівся з колишніми політичними в'язнями коло меморіалу на кордоні з Австрією, де 400 осіб загинуло в 1945-1989 роках під час намагань втекти на Захід крізь „залізну завісу”. А. Кіска назвав Вашингтон „важливим партнером і союзником”. На пресконференції з Міністром закордонних справ Мірославом Лайцаком М. Помпео сказав, що досвід Словаччини під советською домінацією дає їй „спеціальне розуміння агресивної ролі, яку Росія продовжує відігравати в цьому регіоні. Ми це бачимо тепер дуже виразно в Україні, де нелегальна російська анексія триває, а війна на сході досягає вже п'ять літ”. („Radio Free Europe/Radio Liberty”)

■ Помер колишній Президент Афганістану

КАБУЛ. — Сібгатулах Муджадіді, перший президент Афганістану після відходу советських військ з країни, помер 12 лютого. 93-літній С. Муджадіді був вчителем-дорадником колишнього Президента Гаміда Карзая, котрий належав до його антикомуністичного руху опору під час майже 10-річної советської окупації країни. Советські війська відійшли з Афганістану 1989 року внаслідок допомоги, яку Президент США Рональд Рейган надав повстанцям. Після провалу комуністичного уряду в 1992 році С. Муджадіді став президентом на два місяці згідно з домовленням всіх повстанських груп, які воювали проти советської армії. Після захоплення влади талібанами в 1996 році він проживав за кордоном і повернувся на батьківщину в 2001 році після того, як війська США прогнали талібанів. Він служив у Раді сен'йорів, яка створила теперішню конституцію країни. Президент Ашраф Г'ані проголосив 13 лютого днем жалоби в пам'ять С. Муджадіді і всі урядові інституції та школи були зачинені. („MSN”)

Тарас Шевченко в сучасній Україні

Творчість Тараса Шевченка стверджує життя, закликає на боротьбу та соціальний спротив, долає суперечності духовного та соціального буття людства. Життя Кобзаря було складним шляхом духовного, релігійного, художнього, філософського та громадсько-політичного розвитку української етичної та соціальної думки. У літературній спадщині Т. Шевченка знайшли відбиття думки та сподівання письменника-патріота, які сьогодні представляють особливу позицію автора у суперечках про долю України, свободу людини, соціальну несправедливість, боротьбу народу за краще життя.

Творчість Т. Шевченка спрямована на зміцнення духу, мужності, ствердження духовної сили, що протистоїть тотальному страху, рабству, моральній та соціальній деградації. Відомий український церковний та громадський діяч, проф. Мирослав Маринович наголошує, що Т. Шевченко хотів здійснити революцію в душах людей, був камертоном української душі. Тюремне ув'язнення, соціальна ізоляція, незрозуміння з боку суспільства не лише не зламали поета, але, навпаки, загартували його серце, волю, зміцнили дух, зробили його сильнішим. Він ніколи не впадав у розпач, не дозволяв злостивим настроям, які царювали в суспільстві, знищити тверезість розуму, розсудливість та великодушність.

Сучасних патріотів України надихають теми національної самосвідомості, свободи, протесту волелюбного українського народу, які завжди перебували в центрі уваги великого поета. Не плакати, не нарікати, не ремствувати, а боротися за свою долю – ось життєве кредо сучасних послідовників Т. Шевченка.

В умовах соціальних суперечностей, зубожіння народу, панування багатих над бідними ідея Шевченкова захисту слабких, знедолених, ідея милосердя та соціальної співчутливості має об'єднувати сучасне суспільство. Т. Шевченко бачив порятунок народу, покращення життя нації лише на шляху морального вдосконалення суспільства. Без братньої любові, без єднання народу країну не врятують ні політика, ні прийняття нових законів, ні косметичний ремонт корупційної споруди бюрократії.

Багато політичних сил сучасної України стосуються роздуми великого поета: „Схеманіться, недолюди, діти юродиві!“. При всій образності, символічності та духовній спрямованості поезії Т. Шевченка, коли йдеться про життя народу, унікальність рідної землі, культури та історії, в літературній спадщині письменника переважає тверезий соціальний реалізм, що виявляє себе в неприйнятті всіх суперечностей та негараздів суспільства. Оптимістичний заряд соціальної справедливості, який міститься в його поезії, є саме тим, що потрібно сучасному українському суспільству, яке відчуває великий дефіцит оптимістичних прогноз розвитку.

Школярка Іра Зарівняк з Золочева на Львівщині влучно написала в інтернеті: „У даний час ми мусимо якнайчастіше звертатись до Тараса Шевченка, адже він вчив, що маючи вибір – потрібно завжди обирати свободу, яку ми зараз так відчайдушно виборюємо. Читаймо, шануймо і любім духовного батька всіх українців – Тараса Шевченка!“.

ІСТОРІЯ

Щоденник італійського учасника Революції Гідності

Олеся Горяйнова
„Український погляд“

Чужинці, які приїжджали на Майдан у дні Революції Гідності, також відчували дух, який панував на Хрещатику весь час. Саме про Революцію Гідності та сприйняття її європейцями я говорила з італійським фотографом Якобом Бальзані. Ми познайомились під час акції біля управління міліції. Він досі не розуміє, як і навіщо в Україні розстріляли 100 людей. Нижче вміщено його щоденник з того часу з моїми коментарями.

Якоб Бальзані: „Я приїхав в Україну 23 листопада 2013 року, коли мали бути 80-ті роковини Голодомору. Після урочистостей біля меморіалу того дня разом з натовпом пішов на Майдан. В той вечір моя подруга, у якої я жив, перебуваючи в Києві, сказала, що людей зібралось зовсім мало, на Помаранчеву революцію це було мало схоже. На ранок я повернувся, тоді були сутички під Кабінетом Міністрів. Перший досвід спілкування з „Беркутом“ увінчався першим у житті ковтком повітря з перцевим газом. Тим часом європейські медія почали згадувати про події в Україні, але тоді про неї особливо ніхто не знав, а зацікавлених настільки, щоб самим щось дізнатись, були одиниці. Потім президент України не підписав угоду у Вільнюсі. Дивно, спершу я думав, що Віктор Янукович відмовився від євроінтеграції через певні економічні причини. Згодом розібрався у всьому, що пропонував Митний союз та Евросоюз і побачив – корінь проблеми не в економіці. Люди ж на Майдані стояли далеко не за Евросоюзом. Вони відстоювали свої права та справжню незалежність. Для розуміння цього мені знадобилось немало часу. На жаль, тоді їх кількість була невеликою і я не бачив продовження протесту“.

30 листопада. Ранок. Неділя, майже повна відсутність голосу і ноутбук – найкращий ранковий набір. Сьорбаю чай, паралельно вмикаючи комп'ютер. Відкриваю браузер – новинна стрічка у соцмережі рясніє гнівними фразами та затемненими фотографіями, на яких фігурують озброєні люди в уніформах. Читаю: „Вночі Майдан розігнали, усіх, хто там був, жорстоко побив „Беркут“!“. За годину вже виходжу з метро на Майдані Незалежності. Площу щойно захопили протестувальники. Наступного дня, після народного віча, натовп прямує під Адміністрацію Президента. Нам пропонують зробити своєрідний штаб у Будинку письменника. Коли мітингувальники відступають з вулиці Банкової, „Беркут“ вривається у зайняту нами будівлю. Ламає двері, вибиває шибки. Б'ють працівників, які намагаються врятувати своє майно. Моя подруга Марія, тендітна руда дівчина, вибиває рукою вікно, тікаючи від наступаючих силовиків. Летить кров, забризкуючи куртку. Поруч біжать двоє медиків, на ходу дістають бинт, поглядаю-

чи на закривавлену руку дівчини. Мирний спротив набуває нових оборотів, коли приходить розуміння – музикою на площі Незалежності змінити ситуацію не вдасться. „Дискотеці – ні, революції – так!“ – наше гасло стає першим на Майдані знаком того, що революція неминуха і це єдиний шлях. Ми ж тим часом починаємо зголошувати людям до „Самооборони Майдану“. Тоді її ще називали „Народною міліцією“.

Я. Бальзані: „Насправді події в ніч з 29 на 30 листопада нічого особливого не змінили у ставленні європейців до ситуації в Україні. Точно може сказати про Італію: у нас влада чи не більш радикальна за вашу, тому ми звикли до силових розгонів мітингів та демонстрацій. Але події тієї ночі все одно мали наслідки. Як сказав мені потім один із афганців, що жив на Майдані, якби Янукович не прийняв рішення розігнати мітинг силою, за кілька днів ніхто б уже не виходив на протести. Цікаво, такий самий коментар стосовно подій ночі 29 листопада мені дав і провладно налаштований чоловік, з яким я спілкувався, коли був у Дніпропетровську. Він також не зрозумів дій президента“.

2-10 грудня. Силовий розгін Майдану дав як наслідок зовсім неочікуваний для влади результат – віче стало масштабнішим, люди почали з'їжджатись з усієї України. Зайняті будівлі Київської адміністрації та Будинку профспілок стали приміщеннями новоствореного Штабу національного спротиву, який згодом керуватиме усі сотні „Самооборони“.

Наші ночі проходили так само на Майдані, у складі Народної міліції, у затриманні нетверезих, неадекватних чи підозрілих людей. Усі розуміли, що дискредитувати революційний рух нині дуже просто, як це довели події 1 грудня, тому надзвичайно важливим стало підтримання саме мирного спротиву. Деякі ночі присвячуємо побудові захисних барикад на межі протестної території. Заблоковані і підземні переходи, обтягнуті колючим дротом та закидані уламками „йолки“, заради встановлення якої розганяли Майдан. Згодом усі мої друзі-хлопці у складі „Вільних людей“ б'ють автобуси із силовиками у Василькові, що під Києвом. 8 грудня кримські підрозділи таки проривають ланцюг протестувальників і доїжджають до центру столиці. Тоді ж відбувається друге віче – Марш мільйонів. Увечері того дня ми з подругою ішли у бік Бессарабської площі. „Чого вони всі зібрались навколо Леніна?“ – чую збоку. І за кілька секунд задумливе: „А де він, до речі? Ти бачиш пам'ятник?“ На постаменті „вождя“ хлопець у балаклаві балончиком пише „Слава Україні!“. Тим часом біля самого „тіла“ Леніна, що лежало на плитці, зібрався натовп. „А можна і мені шматок?“ – повертаю голову і бачу жіночку, яка простягає руку до хлопця з молотом. Він щойно над-

(Закінчення на стор. 15)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не киче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

ПЕРЕВІРЯЙМО СЕБЕ

Малорос – це українець, який не хоче рости

Володимир В'ятрович

Малорос – це лінь українець. Вона може бути наслідком втоми. Але не обов'язково. Бути малоросом просто легше. Це спокійно, не викликає конфліктів з сусідами. Хоч, звісно, й не викликає у них захоплення чи навіть просто поваги. Але малорос і не має потреби в цьому – „лиш би не зачіпали“. Малорос – це українець, який не хоче рости, якому не треба багато.

Бути українцем тяжко. Це постійний процес відстоювання своєї особливості перед собою та іншими. Говорити не так, як вони і не те, що вони хотіли б чути від тебе. Дряпатися кудись вгору, де тебе ніхто не чекає. Звідки на тебе зневажливо кидають погляди інші, мовляв, „а тобі чого там унизу не сидиться?“

Малоросові простіше, у нього вже є все, що потрібно для його ідентифікації іншими. Всі його особливості (вареники, борщ, гарні

пісні...) вже давно відібрані цими іншими за їхніми смаками. Тож вони не викликають ні в кого заперечень.

Українець постійно відтворює свої особливості, він має просува-ти їх у світі, де вони сприймаються з подивом, а іноді навіть з ворожістю, яку викликає чуже і незрозуміле.

Малорос вірить, що найважливіше можна випросити на колінах. Українець знає, що мусить здобути його в боротьбі.

Для малороса головне у головній пісні – „згинуть наші вороженьки, як роса на сонці“. Для українця – „душу й тіло ми положим за нашу свободу“.

Малоросом бути легше, але щоб не було соромно перед дітьми – маємо залишатись українцями.

„Високий замок“

Володимир В'ятрович – голова Українського Інституту національної пам'яті, Київ.

В Україні немає антисемітизму

В інтернеті з'явилася стаття „Нацисти та крайні праві на марші в Україні“ Лева Голінкіна, який дев'ятирічним хлопцем емігрував з Харкова у 1990 році. Це були ще радянські часи. Скільки разів Л. Голінкін з тих пір відвідував Україну або робив дослідження в Україні невідомо принаймні мені. У статті йдеться про антисемітизм в Україні, хоча для виду виклад прикрашено антиромськими, антигейськими та іншими упередженнями та переслідуваннями. Але основне – про антисемітизм.

Я перебував в Україні, починаючи з 1990 року, принаймні 150 разів і можу однозначно стверджувати, що в Україні немає жодного урядового чи поширеного суспільного антисемітизму. Звичайно, є люди, які є антисемітами, але їх набагато менше, ніж я бачив у Сполучених Штатах Америки. Якщо б статтю Л. Голінкіна прочитало широке коло населення України, то більшість читачів лаяли б його за те, що він написав.

Фактично, відповідно до нещодавнього звіту „Pew Research Center“, в Україні сьогодні менше антисемітських настроїв, ніж в будь-якій іншій країні Центральної та Східної Європи. Нинішні президентські вибори в Україні є яскравим прикладом здорового українського суспільства. Маємо 44 кандидати, серед них багато євреїв, деякі відкриті, деякі незадекларовані, оскільки етнічна приналежність не є вимогою щодо форми президентської декларації. Провідником у більшості опитувань сьогодні є Володимир Зеленський єврейського походження. В. Зеленський проголосив себе так у президентській декларації. Однак це не відлякало потенційних українських виборців. Врахуйте, що українське населення становить приблизно 40 млн. осіб. Відповідно до Європейського єврейського конгресу 2014 року в Україні проживає 360-400 тис. євреїв. Отже, більшість людей, що підтримують В. Зеленського, не є євреями.

Нинішній уряд України, президентська адміністрація, Кабінет Міністрів та Верховна Рада у своєму скла-

ді є непропорційно єврейськими за етнічним походженням. Президент, якого батько єврей, став християнином. Перша дама з походження єврейка. Так само й прем'єр-міністр. Майже 40 відс. українського парламенту є етнічно єврейськими. Але всі вони просто сприймаються як громадяни України. Головний рабин України одного разу сказав мені, що багато євреїв, які емігрували в Ізраїль, повернулися через кращі економічні можливості в Україні. Відповідно до Європейського єврейського конгресу 266,300 українських євреїв емігрували до Ізраїлю як частина хвилі масової еміграції євреїв з колишнього Радянського Союзу в 1990 роки. На початку тисячоліття кількість євреїв в Україні не перевищувала 150,000. Сьогодні це число втричі більше.

Однак, треба підкреслити, що згадана стаття Л. Голінкіна проти України та українців не є новинкою. Від заснування імперіалістичних режимів подібним було гасло гнобителів: „Розділяй і владарюй“. Колишні комуністи, починаючи з розпаду СРСР, тепер перефарбувалися і в суспільстві присвоїли собі термін „прогресисти“. Що стосується режимів, то більш придатним терміном є „репресивний“. Навіть сьогодні переважаючий світ вважає Китай, Кубу, Північну Корею найбільш жорстокими комуністичними і репресивними режимами проти прав людини.

Стаття Л. Голінкіна про антисемітизм в Україні є смішною. Запитайте про це у президента, його дружини та прем'єр-міністра України, або у керівників єврейської громади, чи багатьох ділових людей-євреїв в Україні. Тяжко жити Вікторові Пінчукові чи Ігореві Коломойському!

Але статтю неможливо ігнорувати. Ця стаття є невідомою частиною та дезінформації, щоб підважити підтримку демократичної України західними державами. Москва не спить. Л. Голінкін, свідомо чи ні, є її виконавцем.

Аскольд С. Лозинський, Нью-Йорк

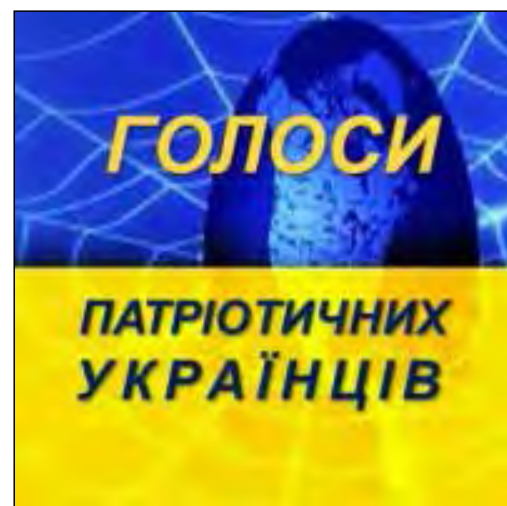
Закликаємо до участі у виборах!

Управа Ради оборони і допомоги українцям Українського Конгресового Комітету Америки звернулася до засобів масової інформації, політичних партій та громадян України з закликом поширювати у передвиборчий час серії листів „Голоси патріотичних українців“. Від березня до кінця жовтня плянується розсилка листів один раз на тиждень. У листах буде наголошуватися важливість виборів, необхідність брати у них участь, заклики не піддаватися підкупу та іншого виду порушень, а головне – віддати свій голос за того, хто відстоюватиме інтереси українців. Електронна пошта: roduicca@gmail.com.

31 березня відбудуться вибори президента України, які будуть вирішальними для долі українського народу і його незалежності. Ми закликаємо і просимо, щоб не залишилося ні однієї свідомої особи, яка не візьме у цих виборах участі. Ми знаємо, що для закордонного електорату будуть труднощі дістатися до виборчих дільниць, тому просимо не жаліти грошей і часу, бо ваш голос буде дуже вагомий.

Негромадяни України повинні через інформаційні засоби закликати рідних і знайомих, як в Україні, так і на поселеннях, щоб прийшли до виборчих дільниць та допомагали в перевезенні по місцях. Наші голоси – проти українофобів, проти закріпачення нашої вітчизни! Будьте свідомі свого вибору! В міру наших можливостей розглянемо, хто з патріотичних кандидатів буде найбільш спроможний захистити волю і незалежність нашої нації, тож за нього віддамо наші голоси.

Ми свідомі того, що наш народ не в силі збройно побороти сильнішого агресора, але силою об'єднаного всенародного виборчого голосу наша перемога запевнена. Позаяк і вона, хоч без кровних жертв, буде коштовна, щоб усвідомити увесь електорат у його завданнях. Ми не маємо жодних фондів, але надіємось на громадську допомогу на оплату виборчої акції, про яку прозвітуємо на інтернеті і пресі. Будемо щиро вдячні за добродійні датки на

адресу: Bahriany Foundation, Inc. 19669 Villa Rosa Loop, Fort Myers, FL 33967 USA. На чеківі ласкаво просимо вказати „ГПУ-БОР“.

Координаційний центр компанії „Голоси патріотичних українців“

ВІРШІ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Україні

Україно, ти є в себе!
Поважай своїх дітей
І молись, щоб вчуло небо,
Що явивсь тобі Мойсей.
Чужина віддає шану
Тим, які за волю йдуть,
Що виходять на Майдани,
Де чекає вража лють.

Василь Шляхтич,
Зелена Гура, Польща

„Кібератака – кожні 40...“

(Закінчення зі стор. 5)

хвів, які підтримують Путіна, і їхніх компаній, я бачу оборонні поставки, які тривають і зараз, я бачу військове і оборонне співробітництво в багатьох галузях, інфраструктурні тренінги. Іншими словами, відбувається багато. Я не був стурбований і не є стурбований зараз – що стосується сенсу і напрямку нашої співпраці зі Сполученими Штатами.

А що стосується Європейського Союзу? Ви так само задоволені розвитком в цьому напрямку? Адже в ЕС теж наближаються вибори, де є, як правило, проросійські популістичні сили, що мають вкрай сильні позиції. Чи викликає це занепокоєння у вас?

Не можу сказати, що це викликає занепокоєння. Швидше, це своєрідну невпевненість в тому, як буде розвиватися політична ситуація в ЕС. Сильний Європейський Союз важливий для України, тому що мета Росії вкрай про-

ста: стратегія Росії щодо ЕС – послабити демократичні структури, в кінцевому результаті прийти до роздробленості Європейського Союзу, створити відчуття невідомості за допомогою налагодження двосторонніх відокремлених зв'язків. Якщо така стратегія буде успішною – це буде крахом Євросоюзу. Я вірю – і це в інтересах як України, так і Європейського Союзу, – що буде знайдений шлях, який зруйнує цю стратегію. Подивіться, в минулому році був „Новачок“ і видворення російських дипломатів, в кожній країні сьогодні можна знайти групу російських шпигунів, росіян, підкуповують журналістів, які скуповують бізнеси. Це є скрізь. Якщо Європа виявиться не в змозі протистояти і реагувати, це буде кінець Європи. Ні більше, ні менше.

Copyright © 2019 RFE/RL, Inc. Передруковується з дозволу Радіо Вільна Європа/Радіо Свобода (<https://www.radiosvoboda.org/a/klimkin-pro-ukrainu-naperedodni-vyboriv/29804451.html>).

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Героїв Революції Гідності вшанували у Чикаго

Марія Климчак

ЧИКАГО. – Учасники Революції Гідності ділилися своїми історіями під час вечора-реквієму „Герої не вмирають!“, який відбувся 22 лютого в Українському Національному Музеї у Чикаго. Організаторами були Генеральне консульство України в Чикаго, Відділ Ілиной Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), Український Національний Музей.

Чикагське надвечір'я на музейному майдані стривожив барабанный дріб, палахкотили свічки. „Ми вшановуємо пам'ять тих, хто стали для нас поштовхом для переосмислення глибокої суті людського буття“, – сказав Єпископ Єпархії св. Миколая Української Католицької Церкви з осідком у Чикаго Венедикт Алексійчук, учасник Революції Гідності. Молитвою за упокій душ „Небесної сотні“ неслася скорботна мелодія пісні „Пливе кача“.

Вечір у музеї розпочався з відкриття виставки Віктора Гурняка (1987-2014), талановитого фотографа, добровольця батальйону „Айдар“. Він належав до Пласту, був засновником фотоагенції „Lufa“, позаштатним фотокореспондентом агенцій „Reuters“, „Insider“, УНІАН. Президент музею Лідія Ткачук розповіла про коротке, але світле життя героя. Фотографії, відзняті ним на Майдані та в Донбасі – це дорога, уздовж якої скоро розквітнуть калинові гаї.

„Болить душа. Дякую всій діаспорі від нас батьків, від всієї сім'ї нашої за вшанування нашого синочка. Я вірю, що з такими патріотами своєї землі буде Україна“, – написав у Фейсбуці батько воїна Петро Гурняк з Тернополя. Зі слів матері Марії Гурняк присутні дізна-

Вшанування в Чикаго пам'яті „Небесної сотні“ і всіх, хто віддали своє життя за Україну. (Фото: Олександр Янковий)

лися, що В. Гурняк поїхав до Києва на початку грудня 2013 року, одразу після побиття на Майдані Незалежності студентів. Повернувся через три тижні, щоб узяти теплі речі і вирушити знову. У жовтні 2014 року на Луганщині 27-річний В. Гурняк поліг, захищаючи українську землю. Поховали героя на Личаківському кладовищі у Львові, де тепер живуть його дружина й маленька донька.

Присутні з болем в душі оглядали виставку, інсталяції та відеотрансляції з Майдану 2014 року.

„Фотографії я часто переглядаю, вдивляючись в обличчя людей і намагаючись побачити когось знайомого, переосмислити ці моменти перебування на Майдані і ще раз пережити ті самі відчуття та емоції. Серед цих людей напевно є ті, які поклали своє життя на вівтар України і стали „Небесною сотнею“. У

тиші і покорі схилию голову перед усіма героями, пам'ять яких буде зі мною назавжди!“ – це вже роздуми учасника вечора та Революції Гідності Сергія Михайлюка з Чикаго.

Генеральний консул України в Чикаго Лариса Герасько згадувала про ті страшні дні в Києві від перших мирних протестів студентів, їх розгону, говорила про смерть і про надію, про спротив громадськості задля захисту прав та свобод, гарантованих Конституцією України.

Голова ілинойського Відділу УККА Ігор Дячун наголосив на єдності, народженій Майданом, та силі, що об'єднує людей різних національностей навколо України.

„4 квітня 2014 року, коли ще ятрив біль від загибелі „Небесної сотні“ і коли вже починала майорити заграва від війни з окупантом українських земель – Росією, у Корсунь-Шевченківському

по-звірячому був закатований активіст Майдану, журналіст, науковець Василь Сергієнко“, – розповів активний учасник революції Володимир Зуєнко. 20 лютого біля Корсунь-Шевченківського В. Зуєнко був серед тих, хто призупинили і роззброїли колону кримських „тітушків“, яка складалася з шести автобусів та 300 осіб, а з ними – сотня з Дніпропетровська, що їх прикривала. Їх роззброїли, при цьому згоріло три автобуси. Цей факт був використаний Володимиром Путіним, щоб заговорити про окупацію Криму. Насправді це була кривава колона, яка вбила 30 майданівців біля Маріїнського парку. Вони везли бити, закривавлені ножі, щити.

Наповнені вірою та оптимізмом були виступи Владки Венедикта та о. Ярослава Мендюка. Тоді, у най-

(Закінчення на стор. 12)

Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці

запрошує на доповідь

Ольги Мартинюк

кандидатки історичних наук,

викладачки кафедри історії Національного технічного
університету України «Київський політехнічний
інститут імені Ігоря Сікорського»

Стипендіатки Фулбрайта 2018-2019 рр
в Мерілендському університеті

Нариси з велосипедної історії України

В основі доповіді - історія велосипеда, як транспортного засобу, що одночасно із демократизацією велосипедного руху, витіснявся з вулиць іншими механічними засобами, залишаючись провісником прогресивних змін, динамізму в житті кожної людини, а також інструментом політичних маніпуляцій, легітимізації тоталітарних режимів.

**В суботу, 16 березня 2019 року,
о 5-ій годині по пол.**

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Показали рушники козацьких земель України

Левко Хмельковський

Виставка зацікавила багатьох шанувальників народного мистецтва. (Фото: Михайло Андрєць)

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерсі. – У залі виставок Бібліотеки Консисторії Української Православної Церкви США 3 березня відкрили виставку „Рушники козацьких земель України“, яку підготували Український історично-освітній центр та колекціонери Юрій Міщенко та Наталя Павленко. Виставку доповнили ікони з постійної колекції Музею ім. Патріярха Мстислава при Українському історично-освітньому центрі (дар Давида Добоша).

На відкритті промовляли директор центру Наталя Гончаренко, Юрій Міщенко та Наталя Павленко. У залі представлено 100 рушників ручної роботи з центральної України – Полтавщини, Черкащини, Чернігівщини, Київщини та Сумщини.

Ю. Міщенко зазначив,

(Закінчення на стор. 12)

В Огайо провели вечір пам'яті „Небесної сотні“

Олександр Федорчук

НОРТ-РОЯЛТОН, Огайо. – З ініціативи Асоціації „Клівленд Майдан” 24 лютого, в п'яту річницю розстрілів на Майдані, в парафії св. Трійці Православної Церкви України (ПЦУ) відбулися панахида та вечір пам'яті „Небесної сотні“.

Панахиду очолив Єпископ-емерит Української Католицької Церкви (УКЦ) Роберт Москаль, у співслуженні настоятеля парафії св. Трійці митрофорного протоєрея Романа Загурського, пароха Української греко-католицької церкви Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі протоєрея Михайла Дроздовського, настоятеля катедри св. Володимира Української Православної Церкви США в Пармі протоєрея Івана Наконечного та його співробітника протоєрея Михайла Гонтарука, пароха церкви св. Андрія Первозваного УКЦ в Пармі протоєрея Ігоря Касіяна, настоятеля парафії св. Трійці ПЦУ в Пармі протоєрея Петра Акружнова, ректора катедри св. Йосафата УКЦ в

Учасники вечора пам'яті, членів „Клівленд Майдан”: (перший ряд, сидять) Надія Петрів, Михайло Букало, Володимир Прохна, Олександр Порхунівський, (стоять) Богдан Балешта, Оля Балешта, Мар'яна Денько, Наталя Боечко, Георгій Колосовський, Марія Букало, Сергій Задко, Галина Коркішко, Надія МкАду, Наталя Порхунівська, Ірина Кушнір, Володимир Кушнір, Ліля Кисіль, Йосиф Решетівський, Михайло Боечко, Олександр Федорчук.

Пармі протоєрея Богдана Барницького, пароха церкви свв. Петра й

Павла УКЦ в Клівленді протоєрея Андрія Гановського та протоєрея катедри св. Володимира УПЦ США Ігоря Махлая.

Після молитви о. М. Дроздовський у своїй промові закликав не стояти осторонь жодних подій. Церква має боротися з усім злом і неправдою. Священик закликав пам'ятати сім'ї тих, хто віддав своє життя за мир і спокій інших. Вони потребують допомоги.

Для продовження вечора о. Р. Загурський запросив до парафіяльної зали. Концерт-реквієм розпочався піснею „Пливе кача” та хвилиною мовчання. Після виконання Наталією Боечко на фортепіані „Фантазії” Вольфганга Моцарта, на сцену виходили учасники, представляючи різні композиції програми. Вікторія Засідкович виступила у ролі душі, яка відлітає до неба. Ярослав Рудий заспівав пісні „Повертайтеся лелеки в Україну”, „Помолюся тихо” та „Молитву”.

Молода співачка Поліна Кор-

нюшенко виконала „Над землею туман” та „А мати жде”. Члени Співки Української Молоді поставили дві сценки про відважних юнаків, що віддали своє життя за волю України та про вдів, котрі втратили своїх коханих.

У виконанні Народного артиста України, бандуриста Остапа Стахіва прозвучали твори „Побратими” та „Повіяв вітер степовий”. Гурт „Байда” з парафії св. Трійці в Норт-Роялтоні, керівником якого є Ігор Гнида, виконав твори „Тихий ліс” та „Гей степами”.

Ведуча Надія МкАду запросила до молитви пастора Української баптистської церкви „Нове життя” в Пармі Федора Дежнюка. Юля Гуленко під акомпанімент Н. Боечко, виконала пісню „Молитва за Україну”. На закінчення гурт „Байда” заспівав „Марш українського війська”.

Президент Асоціації „Клівленд Майдан” Надія Петрів висловила вдячність духовенству й усім, хто прийшов на цей вечір.

Духовенство на вечорі пам'яті (зліва): оо. Петро Акружнов, Михайло Дроздовський, Андрій Гановський, Роман Загурський, Ігор Махлай, Владика Роберт Москаль, Іван Наконечний, Ігор Касіян, Богдан Барницький, Михайло Гонтарук. (Фото: Олександр Федорчук)

Трибуна Українського Народного Союзу

УНСоюз святкує 125 років: Фотофакт з історії, 1933

На цій світлині: 18-та Конвенція Українського Народного Союзу, яка відбулася в Дітройті 15-20 травня 1933 року з участю 297 делегатів. На головного президента перебрано Миколу Мурашка та ухвалено, щоб головний президент працював постійно в Головній Канцелярії УНСоюзу і виконував обов'язки, які на нього накладає статут організації. Також обрано Заступника головного президента Володимира Малевича, Заступницю головного президента Марію Ольшаницьку, Головного секретаря Дмитра Галичина і Головного фінансового секретаря Романа Слободяна. Доручено новому Головному Урядові налагодити справу видання для молоді „Юкрейнієн Віклі”.

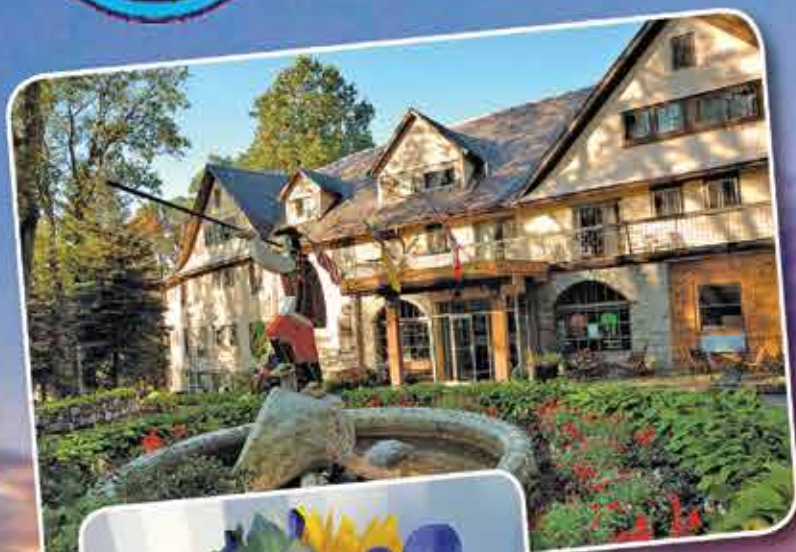
XVIII Головна Конвенція Українського Народного Союзу, 15-20 Мая, 1933, Детройт, Міч.

На веб-сторінці УНСоюзу читачі можуть переглянути фотоархів з історії організації. Фотоархів доповнюється і удосконалюється. Загляньте тут: unainc.org/una/the-una-is-125-years-old/.

ВЕСІЛЛЯ НА СОЮЗІВЦІ!

SOYUZIVKA: YOUR HUDSON VALLEY WEDDING DESTINATION

відсвяткуйте цю найпам'ятнішу подію свого життя разом з нами!

- ✦ У класичному стилі
- ✦ У народному стилі
- ✦ За індивідуальним сценарієм

**НА СОЮЗІВЦІ ВИ МОЖЕТЕ
ВІДСВЯТКУВАТИ СВОЄ ВЕСІЛЛЯ
В УКРАЇНСЬКОМУ
ТРАДИЦІЙНОМУ СТИЛІ**

ДО ВАШИХ ПОСЛУГ:

- ✓ весільна церемонія в українському стилі
- ✓ весільне вбрання для дружок та друзів в українському стилі
- ✓ весільне оформлення зали в українському стилі
- ✓ вінчання в українській дерев'яній церкві унікальної архітектури
- ✓ весільна забава впродовж трьох днів

Наші весільні порадики готові відповісти на всі ваші запитання за телефоном:
(845) 626-5641

Наша адреса: 216 Foordmore Road
Kerhonkson, NY 12446
www.weddingsatsoyuzivka.com
email: soyuzivka.events@gmail.com

General Manager: Nestor Paslawsky
Events Manager: Maya Lew
Office Hours:
Monday - Friday 9:00 AM to 4:30 PM

While rates are still low, a Self Reliance mortgage is your best bet!

**Rates as low as
3.49% APR*
on fixed rate loans**

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

*20% down-payment required; 1-4 family owner occupied; no points; no prepayment penalties. Rates may change at any time without prior notice. APR – Annual Percentage Rate is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APR shown here is based on the interest rates and certain closing costs and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay.

НОВИНИ НАУКИ

Створено веб-сторінку Архіву ОУН

Сергій Кот

КИЇВ. – Фондація ім. Олега Ольжича започаткувала новий проєкт – створення веб-сторінки Архіву ОУН, який є складовою частиною Бібліотеки ім. О. Ольжича при Фондації.

Архів ОУН у Києві – одна з найбільших в Україні недержавних установ, де зберігаються документи з історії українського націоналізму та українського національно-визвольного руху в ХХ ст. Хронологічно документи висвітлюють період від початку 1920-их років і до теперішнього часу.

Збереглися унікальні матеріали, пов'язані з діяльністю Української Військової Організації та інших націоналістичних груп – передвісників ОУН, дискусіями та рішеннями щодо проведення першої і другої конференцій українських націоналістів і, зрештою, підготовкою славнозвісного Першого Конгресу ОУН 28 січня-3 лютого 1929 року, який задекларував постання ОУН як політичної сили нового зразка в українському визвольному русі.

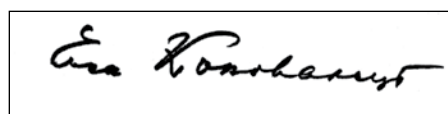
Понад 3,000 документів архі-

Підписи провідників ОУН та Карпатської України.

ву датовані роками Другої світової війни і висвітлюють той драматичний і водночас героїчний період в історії ОУН. Найбільш чисельними є документи ОУН під проводом Андрія Мельника та ідейно близьких їй організацій про діяльність ОУН на еміграції, а також щодо останніх вже 27 років, коли ОУН почала діяти в Україні (з 1992 року).

Мета веб-сторінки Архіву ОУН – зробити доступними для науков-

Підпис Євгена Коновальця.

ців та усіх прихильників українського націоналізму документи, які сприятимуть ствердженню правди про історію та державницьку діяльність ОУН протягом її існування. Серед перших оцифрованих доку-

ментів – оригінал Акту про устійнення взаємовідносин і напрямних співпраці між Проводом Українських Націоналістів та Урядом Карпатської України, затверджений 21 липня 1939 року у Венеції з участю від ПУН – Голови ОУН полковника А. Мельника, членів ПУН Омеляна Сеника-Грибівського і Ярослава Барановського, від Уряду Карпатської України – Президента Карпатської України о. д-ра Августина Волошина, членів уряду Карпатської України Прем'єр-міністра Юліана Ревая, міністра Августина Штефана (голова Союму Карпатської України в період 15-18 березня 1939 року). Акт і додаток до нього містять оригінальні підписи усіх учасників переговорів.

Документи Архіву ОУН були збережені на еміграції багатьма провідними діячами ОУН. Після проголошення державної незалежності України та перенесення до неї центру діяльності ОУН документи були переправлені в Київ і склали основу Архіву ОУН в складі Бібліотеки ім. О. Ольжича при Фондації ім. Олега Ольжича. Вже сьогодні матеріали доступні в інтернеті за адресою: <http://www.archiveoun.info/>

Фондація ім. Олега Ольжича

УВАН вшанувала...

(Закінчення зі стор. 1)

творчості Ю. Шевельова стали відомі завдяки виданням УВАН, зокрема, історія діяльності Ю. Шевельова в Мистецькому Українському Русі (МУР). Видання УВАН „Юрій Лавріненко та Юрій Шевельов, листування 1945-1949” документує обставини і події культурного життя української громади періоду переміщених осіб, висвітлює одну з найяскравіших сторінок культурно-мистецького життя політичних втікачів. Розширять цю тему й наступне видання – листування Ю. Шевельова і Григорія Костюка, яке планується на 2019 рік.

Д-р А. Кіпа нагадав, що у 2017 році за участю УВАН вийшов перший, уточнений та розширений, том спогадів Ю. Шевельова „Я – мене – мені... (і довкруги)”, вперше опри-

люднений 2001 року. З підтримкою УВАН готується до друку другий том.

Доцент катедри української мови, літератури та культури факультету лінгвістики Національного технічного університету „КПІ” (Київ) Антоніна Березовенко виголосила доповідь „Думка Юрія Шевельова у вимірах державного розвитку України”. Доповідачка відзначила, що Ю. Шевельов зробив для української науки той максимум, що може зробити людина за своє життя і що може зробити науковець. На жаль, Ю. Шевельов був замовчуваний в СРСР і ця тенденція зберігається і до сьогодні.

Старший науковий співробітник відділу Історії філософії України Інституту філософії ім. Григорія Сковороди Національної Академії Наук України Ірина Валявко виголосила доповідь „Інтелектуальний портрет Юрія Шевельова з погляду ХХІ ст.”. Доповідачка звернула увагу на інте-

лектуальні аспекти життя і діяльності Ю. Шевельова, наголосила на важливості сприйняття і переосмислення його спадщини, умінні її прочитання і критичної оцінки. І. Валявко звернула особливу увагу на конфлікт з Романом Якобсоном, який призвів до замовчування спадщини Ю. Шевельова в Америці і Україні.

При цьому доповідачка зазначила, оцінюючи вклад Ю. Шевельова з точки зору ХХІ ст., що з допомогою фонології він зробив по суті коперніканський переворот у слов'янському історичному мовознавстві. Науково-теоретичний доробок Ю. Шевельова дав українській науці твердий ґрунт для обстоювання теоретичних інтересів української нації, дотепер його дослідження використовують як базу для роботи зі слов'янознавства в цілому світі.

Доповідачка також познайомила присутніх з деякими матеріала-

ми, виданими в Інституті філософії останнім часом, зокрема, монографією „Філософська думка української діаспори ХХ ст.”, одним із розділів якої є „Постать специфічного інтелектуала у філософській думці західноукраїнської діаспори” Оксани Забужко, присвяченого Ю. Шевельову.

До дискусії після доповідей підключилися д-р Юрій Грабович, д-р Тамара Гундорова, д-р Мирослава Знаєнко, д-р Анна Процик та Стефанія Гнатенко.

Заключне слово виголосила д-р А. Процик, науковий секретар УВАН. Вона подякувала доповідачам за прекрасний портрет видатного українського науковця, що не лише засвідчує потужний потенціал українського ученого, але й вводить в науковий і культурний обіг нові аспекти дослідження та критичної оцінки.

УВАН

Показали рушники...

(Закінчення зі стор. 8)

що виставку рушників присвячено п'ятій річниці Революції Гідності та пам'яті її численних героїв. Він також підкреслив збереження традиції використання рушників у церемоніях Української Православної Церкви і висловив вдячність Н. Гончаренко, Михайлові Андрецю та Оксані Пасакі за участь у приготуванні виставки.

Про українські рушники розповідає брошура, видана до цієї виставки. Йдеться про орнаментальне оздоблення і символізм зображень на рушниках, техніку виконання, збереження рушників в музеях України.

Від сивої давнини і до наших днів, в радості і в горі, рушник – невід'ємна частина народного побуту. Він служив оберегом оселі українців, був скатертиною і вузликком, де зберігали харчі, закутником і божником. Ним піднімають перший сволок, коли будують хату, накривають хліб на столі, паску і

На відкритті виставки промовляли (зліва): Наталя Гончаренко, Юрій Міщенко та Наталя Павленко. (Фото: Левко Хмельковський)

крашанки, які несуть до церкви, хлібну діжу. Без рушників неможливо шлюб і весілля. На рушниках опускають домовину до могили.

Виставка діятиме до 31 серпня.

Героїв Революції...

(Закінчення зі стор. 8)

важчі дні революції вони, разом з о. Миколою Бурядником, який передав музеєві шолом командира Третьої сотні самооборони Романа Матвійців, були там, де молитва ставала щитом, барикадою, бронезилетом.

Всі, хто зібрався віддати шану „Небесній сотні”, студенти, добровольці, активісти громади, духовенство, слухали символічні композиції у виконанні бандуристів Івана Шміла та Лесі Клімченко, солістки Львівської філармонії Ольги Фенюк.

Після вечора були дописи у Фейсбуку. Алла Дзюма з Чикаго на Майдані перебувала від перших днів до кінця січня, а повернувшись до Чикаго стала добровольчицею у групі д-ра Марії Дмитрів: „Події розвивалися дуже швидко. Не було навіть часу на страх. Ці дні, це частина мене, як пальці на моїй руці. Мій мізинець, це перші кроки під дещо романтичних листопадових маніфестацій. Безіменний палець –

це перші побиті студенти та люди 30 листопада, які з'єднали всіх українців проти корупційної влади. Мій середній палець – це для Путіна, Януковича, всіх мерзотників що знищували мою країну та знущалися з моїх братів і сестер. Повалення пам'ятника ідола комуністів, протести на вулиці Грушевського, де я вперше побачила бездушність опричників режиму, які гамселили активістів на Майдані, все перед очима”.

Наталя Кухар з Айови в грудні 2013 року, після чергового віча в Чикаго, гріючись теплим чаєм у М. Дмитрів вдома, запропонувала почати збір грошей для постраждалих студентів і поранених на Майдані. Так створився фонд „Medical Help for Protesters at Maidan in Kyiv”. На Майдані були Василь Галамай зі Львова, фотографія якого була на обкладинках європейських журналів, Андрій Жупник зі Львова який втратив руку, художник Тарас Білчук, якому розбили голову, Микола Рудик, якому було поранено око і голову, і ще багато інших скалічених українських патріотів.

ПОСТАТІ

Княжна покохала поета

Валентин Бугрим

Тарас Шевченко неодноразово згадував незабутнє спілкування з княжною Варварою Репніною, присвятивши їй поему та рядки інших творів. Усе життя вони листувалися і залишалися друзями. Вперше Т. Шевченко 1843 року відвідав яготинську садибу князя Миколи Репніна-Волконського (1778-1845), який з глибокою повагою ставився до Т. Шевченка. Імператриця Єлизавета 1742 року подарувала Олексієві Розумовському, братові останнього гетьмана Війська Запорізького Кирила Розумовського, разом з іншими маєтностями село Андріївку. Час приїзду Т. Шевченка до Андріївки встановив відомий шевченкознавець з Санкт-Петербурга Петро Жур, який (1914-2002) використав лист Василя Репніна, сина М. Репніна, з яким вийшов із Яготина Т. Шевченко. 22 листопада 1843 року В. Репнін писав батькові про різні господарські справи, а закінчив листа такими словами: „До побачення, дорогий батьку, я тебе дуже ніжно цілую, так само, як і маму, Варвару. Шевченко передає їй привіт“.

У цьому листі засвідчено перебування в Андріївці Т. Шевченка ще 22 листопада. А наступний лист дає можливість встановити дату повернення поета до Яготина. 24 листопада В. Репнін повідомив свою рідню з тієї ж таки Андріївки: „Деякі невеликі справи затримують мене тут ще до завтра. У п'ятницю я буду ночувати у Барановського і в суботу опівдні буду в Пирятині, посправайся, дорогий бабку, послати мені коней у Смотрики, якщо не для двох екіпажів, то хоча б для одного, щоб я міг бути того ж вечора у Яготині“.

Старий князь вислав у Смотрики, на найближчу поштову станцію, коней, яких прохав у нього син, і В. Репнін разом з Т. Шевченком прибули до Яготина 27 листопада. Князь М. Репнін, дізнавшись про новоприбулого в Україну живописця, запросив його до себе, щоб зняти копію зі свого портрета роботи художника Йозефа Горнунга. До Репніних Т. Шевченко завітав разом зі своїм приятелем Олексієм Капністом – сином відомого письменника. Перші відвідини маєтку не були тривалими. Другого разу Т. Шевченко прожив там від жовтня до грудня 1843 року, а третього – від кінця грудня до 10 січня 1844 року. Репніні відомостей про Шевченка-поета на час знайомства з ним не мали.

Коли 1840 році з'явився „Кобзар“, а наступного – поема „Гайдамаки“, вони були в Італії, куди погolos про поета ще не дійшов. Те, що розповів про Т. Шевченка О. Капніст, викликало у них великий інтерес. Усі члени родини пройнялись до симпатичного юнака глибокою повагою. Але найбільше зблизився поет з дочкою князя – Варварою Репніною, на яку він справив глибоке враження. Вона покохала Тараса. Їй було 35, а йому – 29 років.

Княжна добре розуміла поета, сприймала всім своїм серцем його радощі та болі.

Княжна Варвара була красивою і освіченою жінкою, деякий час жила і училася за кордоном, у неї були чудові викладачі мов, історії, географії, музики, аритметики, малювання, танців. Вона була душею Яготинського маєтку, оскільки стара княгиня Репніна, в якій були проблеми з очима,

рідко появлялась перед гостями, так само, як і князь, який майже весь час проводив у своєму кабінеті за читанням книг. За свідченням сучасників, княжна Варвара була також тендітною, з великим виразними очима, здавалося, що її життєва енергія була невичерпною. Вона легко усім захоплювалася, була дотепна, добра до людей, допомогала всім, хто до неї звертався. Художники і поети полюбляли бувати у її товаристві. Їй довіряли свої мислі, читали твори, ділилися з нею своїми переживаннями. І все ж таки вона почувала себе одинокою. У її стосунки з ад'ютантом батька Левом Баратинським, братом відомого російського поета, втрутилася мати, не давши їм розвиватися. Але душа її прагнула кохання.

У сповіді до свого духовника і вчителя Шарля Ейнара, з яким вона познайомилася у Швейцарії і листувалася, В. Репніна писала: „Капніст, який поселився у нас на частину літа заради свого хворого сина, попросив дозволу провести свого знайомого, художника, в гостюву, щоб показати йому картини; дозвіл, звичайно, було дано, і тієї хвилини я дізналася лише, що це художник-живописець і поет, причому навіть більше поет, аніж живописець, і що зветь його Шевченко. Запам'ятайте це ім'я, дорогий вчителю, воно належить моему зоряному небу“. І далі її пряме зізнання у коханні: „Шевченко зайняв місце в моєму серці, я дуже люблю його і повністю йому довіряю. Якби я бачила з його боку любов, я, можливо, відповіла б йому пристрасно“.

У маєтку Репніних влаштували літературні вечори, на яких Т. Шевченко читав свої твори. Для одного з таких вечорів поет вибрав поему „Слепая“. „О, якби я могла передати вам все те, що я пережила під час цього читання! Які почуття, які мислі, яка краса, яке зачарування і який біль... Ці вірші на нашій виразній і мелодійній мові звучали, як музика“, – згадувала пізніше княжна.

У її житті це було вже друге кохання, але у чистій, знудженій за щастям душі почуття розквітло всіма барвами. Як і кожна емоційна натура, княжна Варвара ревнувала Тараса до всіх, хотіла, щоб він був „незмінно світлим і променистим“, щоб через неї Т. Шевченко „ніс істину свого непорівнюваного таланту“. Хотіла „завжди бачити його великим“, прагнула впливати на поета своїми „алегоричними“ записками.

Зворушений до глибини душі таким ставленням, Т. Шевченко у відповідь написав для неї російською мовою поему-сповідь під назвою „Безталанний“, в якій розповів про свою вічну самотність, про розчарування в людях і нехватку особистого щастя. А у відомій посвяті („Тризна“), адресованій саме княжні, написаній спеціально для неї російською мовою, Т. Шевченко також щиро зізнався: „Ваш добрий ангел осинив мене безсмертними крилами“.

Поета дуже вразила В. Репніну. Через декілька днів вона дає Т. Шевченкові своє російськомовне оповідання „Дівчинка“. У цій сповіді вона щиро відкрила свою душу і надіялася, що поет відповідь на її почуття взаємністю. Сповідь княжни вразила поета. У цьому творі В. Репніна за головним героєм Березовським сховала любий їй образ Т. Шевченка.

Крім листів до Ш. Ейнара, серед спадщини В. Репніної збереглася її

Варвара Репніна

незакінчена повість без назви. Твір цей майже фотографічно відповідає дійсності. Вона почала писати його після від'їзду Т. Шевченка з Яготина. Це своєрідний літопис подій, що відбулися впродовж трьох місяців перебування Т. Шевченка в маєтку. Головні герої – Він і Вона. Він – поет Березовський (обплутаний Березовою Рудкою – місцем зустрічі товариства). Це – Т. Шевченко. Вона – дочка поміщика Віра Радімова (образ героїні змальований із самої себе). У повісті звучить непідробний голос її гарячих почуттів, безкомпромісних влучних суджень. Сама авторка писала, що це – майже точна історія її серця.

Т. Шевченко, читаючи згодом рукопис, звичайно, не міг не впізнати себе як у позитивному, навіть звеличеному вигляді, так і в негативному світі, в образі Березовського. Він готовий був молитися на цю дивну аристократку, в душі якої відкрив стільки краси. „Повість“ у уривках була опублікована лише 1916 року, майже через чверть століття після смерті авторки. Княжна намагалася приховати від матері своє захоплення Т. Шевченком.

Утім, цей її стан привернув увагу О. Капніста, який зауважив якось В. Репніній, що така її надмірна увага може зашкодити їхньому дружові й навіть негативно позначитись на його творчій праці. Зберігши лист О. Капніста Т. Шевченкові від 18 січня 1844 року, де він наполегливо просить поета не приїжджати в Яготин і не писати В. Репніній. Зрозуміло, це була ініціатива або О. Капніста, або ж він діяв за дорученням матері княжни.

День 10 січня 1844 року став чи не найтяжчим для В. Репніної: Т. Шевченко залишив їхній маєток. Княжна зі слізьми кинулась до нього, обійняла і перехрестила. Т. Шевченко стрімко вибіг з кімнати. Він мав намір ще раз перед від'їздом до Петербургу відвідати Яготин, але О. Капніст зробив усе можливе, щоб цього не відбулося.

Впродовж 1844 року листування між Репніною й Шевченком було досить активним. Вона Миколаївна намагалася підтримати Т. Шевченка морально, допомогти йому в розповсюдженні віршів, сприяла поширенню естампів „Мальовничої України“ та інших художніх робіт. На клопотання Репніних міністер освіти призначив Т. Шевченка вчителем малювання у Київському університеті св. Володимира на початку 1847 року.

Серце поета переповнювало почуття вдячності, щирої симпатії, але нічого більш глибокого, на що надіялася княжна. Т. Шевченко не хотів княжну обтяжувати собою. Можливо ще й тому, що його серце заповонила інша жінка.

Восени і взимку того ж року Т. Шевченко часто бував гостем у маєтку Закревських у селі Березова Руд-

ка. Йому сподобалась молода дружина власника маєтку Платона Закревського Ганна. У колі своїх друзів поет називав її „Ганною вродливою“. Вона була матір'ю двох дітей і мала 21 рік від народження. Г. Закревська познайомилася з Т. Шевченком 29-30 червня 1843 року на балі в українській поміщиці Тетяни Волховської у селі Мойсівка. Т. Шевченко був у захваті від краси Г. Закревської. Згодом Г. Закревська і Т. Шевченко зустрічалися в родинному маєтку Закревських Березова Рудка на Полтавщині.

Уже значно пізніше, перебуваючи у засланні в Кос-Аралі, Т. Шевченко згадував у листах до В. Репніної про Г. Закревську. У вірші „Г. З.“ („Немає гірше, як в неволі“) поет писав:

*І те село, і ті люди,
Де мене, мов брата
Привітали! Чи жива ти
Старесенька мати?
Чи збираються ще й досі
Веселії гості
Погуляти у старої,
Погуляти просто?
По-давньому, як-то кажуть
Од світу до світу?*

Пізніше, коли Т. Шевченко потрапив на заслання, В. Репніна доклала багато зусиль, щоб полегшити долю поета, листувалася з ним, надсилала йому книги, аж доки 1850 року граф Олександр Орлов із III жандармського відділення брутально пригрозив їй. Відтоді листування між ними припинилося. Відомо вісім листів Т. Шевченка до В. Репніної і 16 її листів до поета, різних за обсягами. Після повернення із заслання Т. Шевченко двічі зустрічався з княжною. Побачивши перед собою фізично втомленого неволею літнього чоловіка з бородою і сумними очима, вона не впізнала у ньому свій ідеал, була розчарована і не знайшла відповідних слів.

Своє ж прихильне ставлення і пам'ять, грошове сприяння до його увічнення вона зберегла до останніх днів свого життя. Постійно берегла пам'ять про Т. Шевченка, розповідала про нього своїм знайомим, жваво цікавилася тим, що писали про нього журналісти. Взимку 1883 року вона писала М. Чалому, біографу Т. Шевченка: „Я почула з великим задоволенням, що Полтавське земство на останньому своєму зібранні вирішило дати 500 карбованців на покладження могили Шевченка“. За кілька місяців вона передала до Полтави через свого племянника 180 карбованців із своїх заощаджень на пам'ятник або могилу Шевченка. Благодійність стала сенсом життя В. Репніної.

Сучасник писав про неї: „Її двері були завжди відчинені для вбогих і знедолених“. Одним вона допомагала грішми, іншим писала листи і прохання, влаштовуючи чиюсь долю. Щодо благодійних рис у її характері, то в некролозі є такі слова: „Варвара Миколаївна була не тільки другом і заступницею, але й добрим генієм, уособленим сумлінням поета. Вона підтримувала у ньому віру в його високе покликання і з властивою їй відвертістю не раз висловлювала йому гіркі істини, коли він збогував на неправильний шлях“.

В. Репніна прожила велике і довге життя. Написала про Т. Шевченка свої спогади. Бачила, як рік у рік зростала його національна слава. Вона залишилася у нашій пам'яті як віддана муза геніального поета.

Валентин Бугрим – академік, доктор філософії, літературознавець, співфундатор і член правління Всеукраїнського фонду Тараса Шевченка, Київ.

Україна відзначила п'ятиріччя трагедії Євромайдану

У містах і селах України відбулося відзначення п'ятиріччя трагедії Євромайдану, де від куль карателів загинули десятки людей. Нижче вміщено повідомлення ГЕОРГІЯ ЛУК'ЯНЧУКА про виставку фотодокументів, які засвідчили злочин тодішнього уряду проти свого народу.

Журналісти були на Євромайдані

КИЇВ. – У прес-центрі Національної спілки журналістів України (НСЖУ) 22 лютого відкрито фотовиставку „Журналісти на Євромайдані. П'ять років по тому“. В експозиції виставки – 45 світлин з Євромайдану. Частина їх надали парламентський фотокореспондент Микола Білокопитов, фотомайстри Станіслав Черній, Олеся Брязгунова, журналіст Юрій Луканов та інші. Десятки тисяч знімків, тисячі годин відеофільмів розповідають про будні Майдану і про вбивства мирних людей.

Один з організаторів виставки Юрій Луканов повідомив, що лише 1 грудня 2013 року, коли відбувся „Марш мільйонів“, під Адміністрацією Президента на вулиці Банкової було поранено та травмовано

30 журналістів. Загалом, за словами голови НСЖУ Сергія Томіленка, за 94 дні протесту від рук „тітушок“ і силовиків постраждало понад 270 журналістів, троє загинуло. Журналістів не рятували жилети з написом „Преса“ – фотокореспонденти та відеооператори, люди з мікрофонами викликали підвищену агресію „беркутівців“. Їм стріляли в камери, в очі, жорстко били. Декілька операторів під час роботи на Майдані втратили зір.

Впродовж трьох місяців протистояння на Майдані працювали фотокореспондент газети „Голос України“ Олександр Клименко, співзасновник „Спільнобачення“ Богдана Бабич, кореспондент „ТСН“ Наталка Нагорна та інші. Відкриваючи виставку, вони розповіли про Мак-

Учасники фотовиставки (зліва): журналістка ТСН Наталія Нагорна, голова Національної спілки журналістів України Сергій Томіленко, журналіст газети „Голос України“ Олександр Клименко та журналістка Богдана Бабич. (Фото: Георгій Лук'ячук)

сима Требухова, Олександра Тимощенка, Олександра Кузьміна, які воювали на інформаційному фронті. Фотовиставка про журналістів на Майдані експонуватиметься три місяці – до кінця травня.

Учасники презентації фотовиставки звернули увагу на той факт, що й до цього часу статус журналіс-

тів на війні залишається невизначеним. У разі поранення чи загибелі працівника засобів масової інформації він чи його родина навіть не отримає жодної компенсації чи забезпечення. НСЖУ має ініціювати новий закон, який захищав би журналістів, що працюють у зоні бойових дій.

Поранений журналіст фотографував на Майдані

КИЇВ. – Виставка „Розстріляний Майдан“, організована Національним музеєм Революції Гідності, відкрилася 16 лютого у Будинку профспілок. Фотограф Олександр Тимошенко розповів про сутички на вулиці Грушевського, де 22 січня від вогнепальних поранень загинув Сергій Нігоян, був убитий кулею Михайло Жизневський, про масові розстріли мирних людей 18 лютого.

Того дня двічі був поранений і сам О. Тимошенко. Він розповів, що на Майдан вийшов 26 листопада, коли зрозумів, що там відбуваються непрості події. Протягом трьох місяців він фотографував віче, барикади, на початках входив до Координаційної ради Майдану.

18 лютого О. Тимошенко, озброївшись фотокамерами, знову вийшов на Майдан. Над урядовим кварталом того дня піднімався чорний дим, у Маріїнському парку вже були вбиті, гриміли вибухи. В атаку пішли великі підрозділи „Беркуту“, харківський і львівський. У „беркутівців“ в руках були палиці, гранати, помпові рушниці – все це зафіксував фотоапарат.

Коли навала посунула, він стояв під стіною будинку й у нього вистрелив „беркутівець“. Фото молодика в

чорному шоломі з наведеною рушницею теж представлено на виставці. Куля потрапила в голову. О. Тимошенко не відразу зрозумів, що поранений. Не відчував болю, продовжив фільмування. Повз нього бігли люди, багато з них були пораненими. Прямо над його головою розірвалася граната, журналіст втратив свідомість. У лікарні поставили діагносту – черепно-мозкова травма, струс головного мозку, втрата слуху. Два роки лікування дозволили частково повернути слух.

Тепер О. Тимошенко очолює громадське об'єднання „Нескорений Майдан-18.02“, до якого входять активісти, що постраждали на Майдані, родичі загиблих. Проти злочинців, які розстрілювали людей на майдані відкриті кримінальні провадження, але справи рухаються дуже повільно.

На виставках О. Тимошенка, а їх вже було 33, багато майданівців на фото впізнають себе чи своїх друзів. 2,000 фотографій, які на Майдані в січні-лютому 2014 року зробив О. Тимошенко, передані в Генеральну прокуратуру як докази злочинів, вчинених проти протестувальників.

Журналіст загинув на Майдані

КИЇВ. – У Національній спілці журналістів України 14 лютого відбулася презентація книги „Веремій В'ячеслав. Правда життя журналіста“ про журналіста – Героя України, яку підготувала та видала його мати Катерина Веремій. Своїми спогадами про В. Веремію поділилася під час презентації його дружина Світлана, журналісти Сергій Тихий, Влада Бондаренко, активіст Ігор Сільченко.

На Майдані загинуло троє журналістів – Яків Зайко, Ігор Костенко та В. Веремій. Останній – при виконанні службових обов'язків отримав смертельне вогнепальне поранення у ніч на 19 лютого 2014 року, коли на розі Володимирської та Житомирської вулиць фотографував натовп „тітушок“ з вікна таксі, на якому з колегою повертався з Майдану додому. Нападники оточили автомобіль, витягли водія й пасажирів, на яких накинулися з кийками й металевими прутами. Один з нападників двічі вистрелив у спину В. Веремія.

До книги увійшли спога-

ди колег журналіста, які багато років працювали з ним в „Газеті по-київськи“, учителів, громадських діячів, а також частина його газетних публікацій на підтримку Помаранчевого майдану, оповідання та вірші, написані в різні роки.

Журналіст Володимир Зінченко розповів: „Ще перед своєю загибеллю Веремій отримав 19 січня поранення на вулиці Грушевського – осколок світлошумової гранати потрапив в око. Коли йому запропонували допомогу у Варшаві, він відповів, що не може лишити Україну та сім'ю у час, коли пишеться історія“.

Секретар Спілки журналістів України Зоя Шарикова процитувала записи з журналістського нотатника В. Веремія: „Я пишу з одним оком, бо друге поранене. Якщо в мене не стане й іншого, я буду писати в темряві. Якщо в мене віднімуться кінцівки, я знайду спосіб писати і до останнього подиху. Саме за цим я прийшов на Майдан. Я прийшов за правдою, яку мав донести до людей, бо я журналіст“.

Фотожурналіст Олександр Тимошенко під час відкриття виставки „Розстріляний Майдан“. (Фото: Георгій Лук'ячук)

Під час презентації книги про В'ячеслава Веремія (зліва): голова Спілки журналістів України Сергій Томіленко, Катерина Веремій та Зоя Шарикова. (Фото: Георгій Лук'ячук)

Щоденник італійського...

(Закінчення зі стор. 6)

щербив пам'ятник „Тримайте!“, – усміхається і простягає шмат червоного граніту.

В ніч на 11 грудня „Самооборона“ пішла захищати Майдан. Силовики, заручившись підтримкою комунальників, намагались розібрати барикади. „Стояв у першій лаві перед „Беркутом“. Поки журналісти відводили від нас камери, можна було отримати кілька сильних ударів палицею в живіт від силовиків. Декому били по колінах чи по голові“, – розповідав потім товариш із „Самооборони“. На щастя, у ту ніч ніхто серйозно не постраждав.

Я. Бальзани: „Я повернувся до Києва 10 грудня, коли Янукович пообіцяв місис Ештон, що не буде атакувати Майдан. А вже вночі був черговий штурм. Геніяльно. Десь опівночі я був на летовищі. Подруга, яка мене зустрічала, сказала тоді, що ми повинні піти на Майдан, бо „вони нападають“. Тоді ми взяли таксі і поїхали. У соборі били дзвони і Майдан дуже відрізнявся від того, що я бачив два тижні тому. Ми спостерігали за штурмом з мосту на Інститутській, яка була оточена „Беркутом“. У найближчі дні після штурму мені подобалось, що вся площа була як вулкан ідей. Спершу – хаотичний, а потім все більш і більш організований. У повітрі ніби літала надія. Я відчував, що люди були щасливими, бо відчували, що роблять щось корисне. Фотографувати тоді було набагато легше, усі довіряли один одному. Далі це змінювалось у гірший бік. Великі зміни сталися тоді, коли В. Янукович домовився з В. Путіним про кредит. Моя подруга Олена та її друзі тоді сказали, що для них битва закінчилася, і на Майдані тоді сталося все менше людей. Але в той самий час площа протестів збільшувалась. Тоді для багатьох на Майдані постало рішення подальшого вибору – вони втрачали роботу і мали бути готовими до можливих наслідків. Люди стали більш серйозними у своїх намірах, але в той самий час – більш обережними“.

Після другої спроби штурму Майдану на ньому запанувала справжня військова атмосфера. Самооборонці зводили все більші барикади. Було створено систему їх патрулювання. Тим не менше, Майдан спокійно існував та функціонував, волонтери годували натовп, благодійники постачали їжу та одяг, хтось допомагав грошима“. На той момент уже 14-а сотня „Самооборони“ „Вільні люди“ зайняла Будинок архітекторів. Маленька родина, утворена на вулиці Грінченка, трималась разом аж до закінчення подій на Хрещатику у лютому. Хлопці тренувались, ходили на завдання по блокуванню урядових будівель чи на захист протестувальників від новоформувань – пропрезидентських найманців – „тітушок“ та силовиків. „Ще не вмерла України!“ – кричу що є сили. Навколо мене – ще 70 друзів, над головами майоріє жовтий стяг 14-ої сотні „Самооборони“. Новий рік починається з чергування.

Я. Бальзани: „Після Різдва приїжджаю назад у столицю. На Майдані людей вже менше, у Будинку архітектора також лежать незайняті матраци. „Відходь! Дивись, бальончик дістає!“, – керівник комендатури „Самооборони“ Андрій Левус відпихає мене від автобуса, оточеного „Беркутом“ біля Солом'янського відділу міліції на початку січня. Лець встигаю натягнути на обличчя маску і отримую щедрю порцію газу. Закашлююсь та пригинаюсь, запихаючи увімкнений фотоапарат в кишеню. Збоку підбігає величезна постать – високий чоловік тримає на плечах Руслану. Вона кричить „Не піддавайтесь на провокацію!“ Увесь січень я був вдома, в Італії. Читав у новинах, що Янукович продовжував ігнорувати вимоги протестувальників, а потім навіть вирішив переслідувати всіх людей, що були на площі, за новими законами. Події на вулиці Грушевського стали природним наслідком – було створено таку неймовірну атмосферу ненависти з обох сторін, а потім почали вбивати людей.“

Пізніше, вже у лютому, я приїхав назад до України. Спершу відвідав у Дніпропетровській області родину загиблого Сергія Нігояна. Дуже сумно було дивитись на його батьків, він був у них єдиною дитиною. Потім повернувся до

столиці і був там з 14-ою сотнею. Афганець, з яким я познайомився в той час, сказав мені фразу, яку я запам'ятав надовго. „Я хотів би щоб ця революція закінчилась на Майдані, з нами і „Беркутом“, підрозділами ОМОН та їхніми родинами, щоб ми всі обійнялись. Адже це політики хочуть знищити один одного, тож нехай не втягують у це невинних“.

Кінець лютого, розв'язка. Весь лютий мітингувальники та „Самооборона“ ходили на протести, мітинги та активно виступали проти дій президента та його уряду. Час від часу спалахували стихійні протистояння на вулиці Грушевського, іноді хтось вночі штурмував блокпости силовиків в урядовому кварталі. Тривали арешти та судові процеси над затриманими активістами Майдану. 18 лютого вранці ми у кількатисячній колоні „Самооборони“ йшли до Верховної Ради. Всі дівчата у цивільному – керівництво сотні вирішило, що бути справжніми учасниками подій нам надто небезпечно. Самооборонці зі щитами вишиковуються у кордон між міліцією, за якою ховаються „тітушки“, та натовпом мітингувальників.

З парку чути звуки гранат, що розриваються, та крики. Почався штурм. Перебігаю перехрестя з вулицею Шовковичною – навколо все ще багато прапорів, стоять люди старшого віку. Проходжу крізь натовп і опиняюсь на справжньому плацдармі – каміння з дороги вже розбирають, закидуючи на той бік великих машин, що блокують вулицю. З-за них – силовики раз-по-раз кидають гранати. Чути звуки пострілів. Гумова куля влучає в спину хлопцеві, біля якого я стою і, на щастя, відбивається від його бронезилета. Він підіймає на мене веселі очі. В руках – запалений „коктейль Молотова“. Ще секунда – і по той бік блокпосту палає авто.

Швидко дістаю фотоапарат, роблю кілька знімків і біжу на той бік перехрестя. Ззаду чується до болю знайомий звук приземлення шматка легкого металу на бруківку – прискорюю біг, але це не допомагає. За частку секунди зліва розривається світло-шумова граната. По нозі вдаряє щось важке – силовики мали звичку примотувати до гранат болти та гайки. На кілька миттєвостей не чую абсолютно нічого, відчуваю як пульсує біль. Біжу далі, проштовхуючись через натовп. Ввечері 18-го сидимо у травмпункті на вулиці Богдана Хмельницького. Приїхали сюди з двома хлопцями з 14-ої сотні. Одного з них побив „Беркут“. Біля іншого розірвалася граната, ноги обстріляні гумовими набоями. Їх оглядають, роблять рентген, одному гіпсують руку.

Наступні два дні згадати не можу. Вже потім, дивлячись на новини, потроху збиралась картинка того, що відбувалось. Палаюче наметове містечко під стелою, чорний, задимлений Будинок профспілок. Усюди кіптява і люди в уніформі. Наступний кадр – „Беркут“ стріляє по натовпу на площі під торговим центром. Наступний – дівчина-медик біжить, затискаючи горло рукою. Її шия кровоточить, шарф просочується червоною рідиною. На Хрещатик зносять тіла вбитих. Вони накриті закривавленими стягами. Другу добу фактично не можу заснути, хоч втома підкошує ноги. 20-го числа дізнаюсь, що з попереднього складу 14-ої сотні повернулось всього 13 людей. 22-го зранку збираюсь їхати, температура тримається майже добу. Потроху повертаються зниклі хлопці. Шкутильгає на кухню контужений боець. Хтось збоку викрикує, що Янукович втік з країни. П'ю чай і поволі засинаю. З кімнати чути „Гей, плине кача по Тисині“.

Я. Бальзани: „Те, що відбувалось 18, 19 і 20 лютого я досі не можу зро-

зуміти. Перебуваючи з 14-ю сотнею, я побачив, як „Самооборона“ і „Правий сектор“ набирають впевненості для більш радикальних дій. А потім їх починають розстрілювати з вогнепальної зброї. Та найбільшою таємницею для мене залишається причина того, що Янукович пішов. На відміну від світових ЗМІ, я вподобав Майдан більше тоді, коли він ще був мирним. Це і не подобається в мас-медіа – їм просто потрібна картинка. Нещодавно наштовхнувся в мережі на матеріал про дівчину-медика, яку підстрілили, але вона вижила. Там написали, що вона – нацист. Яка жаклива неповага до настільки серйозно постраждалої людини! Але я можу дискредитувати цей журнал, тому що я був на Майдані, і знаю, як усе виглядало. В останніх італійських матеріалах про геополітичну аналізу можна зустріти фрази „Росія хоче“, „Америка хоче“, але мені ніколи не траплялись подібні висловлювання про Україну. Я думаю, що те, чого хочуть українці – мати можливість сказати: „Україна хоче“ і щоб це усі поважали“.

Революція Гідності на фотографіях Якова Бальзани.

**УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США
ІНСТИТУТ ШЕВЧЕНКОЗНАВСТВА УВАН**

*запрошує громадянство
на доповідь*

ОЛЕСЯ ФЕДУРУКА

старшого наукового співробітника
Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка
Національної академії наук України

„КУЛІШ І ЦЕНзуРА. ВСТУП ДО ПРОБЛЕМИ“

(До 200-ліття Пантелеймона Куліша)

Доповідь відбудеться

в неділю, 17-го березня 2019 року

**о 3-ій год. пополудні
в приміщенні УВАН:**

206 West 100th Street
New York, NY 10025
tel: (212) 222-1866

**УНСоюз оголошує
приділ стипендій та
нагород студіюючій
молоді на академічний
рік 2019-2020**

Кандидати на стипендії або нагороди мусять:

- Бути активними членами УНСоюзу принайменше два роки до 1-го червня 2019 року
- Під час останніх двох років, мати поліс принайменшої вартості \$5,000 (не включає поліс Термінового страхування)
- Бути прийняті на студії до університету в США або в Канаді

Апликація на стипендію або нагороду від УНСоюзу мусить бути вислана до 1-го червня 2019 року

За точними інформаціями телефонуйте до Головної канцелярії УНСоюзу або відвідайте сторінку “Наші Пільги” на інтернетній мережі УНСоюзу: UNAInc.org

UNA, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
800-253-9862 ext. 3035

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії,
- Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктивні пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

Сума	Оплата	Сума	Оплата	Сума	Оплата
\$100 - \$7	\$400 - \$12	\$800 - \$17			
\$150 - \$10	\$500 - \$12	\$900 - \$20			
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20			
\$300 - \$12	\$700 - \$17				

Сума вище \$1000 - Оплата 2%

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога
вміст пакунка:
борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салामी - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-ПАКУНОК (725-8665)

**Федеральна Кредитова Кооператива
САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК**

повідомляє все членство, що

**68-і Річні
Загальні Збори**

Відбудуться в неділю,
17-го березня, 2019 року
о годині 2:00 по полудні
у великій залі Академії св. Юра,
при 215 схід 6-та вул. в Нью Йорку

*Цього року закінчується каденція наступних двох членів
Дирекції:*

Степана Качарая та Адама Гапія

Пропозиції до Номінаційної Комісії прошу пересилати на адресу:

SELF RELIANCE (NY) F.C.U.

108 Second Avenue

New York, NY 10003

Attn: Nominating Committee

Просимо членів принести зі собою членську книжечку.

Майже „тверда рука“

(Закінчення зі стор. 1)

в січні 2014 року. Згадаймо, який то був тяжкий момент. Революція проти проросійського, антиєвропейського курсу „регіоналів“ вже була охопила всю Україну, але влада ще не мала наміру відступати й готувалася не тільки кинути проти Майдану „беркутівців“, внутрішні війська і армію, але, як виявилось згодом, просити „братню Росію“ прийти на допомогу. Властиво, для кожного свідомого українця це не був час для хитань. Але А. Гриценко хитався. Його не було серед героїв Майдану – на відміну від багатьох „бютівців“, хоч Майдан для них передусім означав визволення Ю. Тимошенко з януковичівської тюрми.

Ні, А. Гриценко, певна річ, не був проти революції, але, по-перше, віддавши військовій службі чверть століття, він психологічно не міг погодитися з будь-якою анархією в суспільстві, а по-друге, сам світогляд його був антиреволюційним: мовляв, кожна революція – намарне витрачання найкращих сил, бо з її перемоги завжди користають спиритні лицеміри і негідники. Безвідносно до реальності беручи, може, це й правильна думка, але ще правильніше – зрєктися самого себе і бути з народом в час історичних випробувань.

Уже тепер, в ці дні, заднім числом кидаючи тінь на кандидатуру А. Гриценка, Генеральний прокурор Юрій Луценко, кровно-шкурно зацікавлений у перемозі Петра Порошенка, причепив до голови „Громадянської позиції“ довгий компрометаційний слід: нібито саме за А. Гриценкове очолювання Міністерства оборони відбувся руйнівний для Збройних сил розпродаж військової техніки.

Від цих звинувачень А. Гриценко відбився: „Рішення щодо продажу військової техніки і майна ухвалювалися усім складом Кабінету Міністрів. Юрій Віталійович теж тоді сидів тут, керував Міністерством внутрішніх справ, то чому ж нічого не вчинив? Секретарем Ради національної безпеки і оборони був Петро Порошенко, Службою безпеки керував Олександр Турчинов, на них лежала відповідальність за обороноздатність країни, – то, може, проти них і слід нині порушувати кримінальну справу?“. І нагадав про випадок, коли син Президента В. Ющенко хотів купити землю розформованої військової частини, а він, Міністер А. Гриценко, не дозволив цього, за що, власне, й поплатився посадою.

Не зміг А. Гриценко переконливо виправдатися, чому у грудні 2013 року він відмовився очолити самооборону революційного Майдану. Ю. Луценко згадує, що йшлося і про більше – про пости міністра оборони і начальника Генерального штабу. Дивно тепер чути від А. Гриценка й активістів з його партії, що він, відмовляючись, повів себе чесно, бо не мав достатньої кваліфікації очолити оборону країни. Ну то як же він сьогодні наважується, без належних кваліфікацій, посісти крісло президента-верховного головнокомандувача?

На особливу увагу і похвалу заслуговує позиція А. Гриценка в момент російського загарбання Криму. Відомо, як це було: тодішній Міністер оборони (2014) Ігор Тенюх, виправдуючи власну бездіяльність, говорив, що вся Україна на захист своєї території ледве могла б тоді знайти 5,000 боездатних військовиків. А.

Гриценко ж певний, що Крим можна було врятувати, оскільки в перші тижні в Симферополі діяла лише сотня російських „зелених чоловічків“ і їх легко можна було неутралізувати. „Ми мали два батальйони морської піхоти і два центри спецназу Військово-морських сил. Я вже не кажу про те, що тоді ще не був закритий повітряний простір, тож можна було швидко доставити на півострів перевірені і льояльні до Києва спецпідрозділ з материка“, – вважає А. Гриценко. Дещо пізніше він дав свідчення проти 11 вищих посадових осіб України, на яких, з його погляду, лягає провина втрати Криму. Це передусім тодішній виконуючий обов'язки Президента Олександр Турчинов і Прем'єр-міністер Арсеній Яценюк.

Можливо, тяжка і зтяжна ситуація з Кримом і Донбасом спонукала А. Гриценка публічно заявити, що Україні, принаймні в умовах російської агресії і розпанування московської агентури, потрібна „тверда рука“. Проте, ця заява мало кому сподобалася: А. Гриценкові нагадали, що українці виходили на Майдан саме проти „твердої руки“ проросійського фєвдала Януковича, за цивілі-

зований, європейський шлях розвитку України.

І все ж А. Гриценко має досить широку підтримку серед виборців. Цим можна пояснити, що його кандидатуру висувала не лише „Громадянська позиція“, а своєрідний форум представників різних політичних сил і громадських рухів. На ньому були присутні такі відомі національно-демократичні діячі, як Микола Томенко, Віктор Чумак, Микола Катеринчук, Тарас Стецьків, Єгор Фірсов, Мустафа Найєм, Світлана Заліщук, Сергій Лещенко, Віталій Шабунін та інші громадські активісти.

Заручитися дуже бажаною публічною підтримкою з боку популярного співака Святослав Вакарчука А. Гриценкові не пощастило.

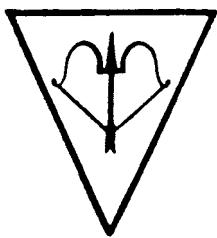
Цікава соціологія кінця лютого. На запитання Українського інституту соціальних досліджень і Центру „Соціальний моніторинг“ – „хто, на Вашу думку, повинен бути єдиним кандидатом на президентські вибори від демократичної опозиції“, 23 відс. опитаних відповіли: А. Гриценко. Це найвищий показник.

В останній день лютого стала ще одна важлива передвиборна

подія: А. Гриценка підтримав міський голова Львова Андрій Садовий. Це означає, що вони можуть мати спільне політичне майбутнє.

І ще одна деталь до політичного портрета А. Гриценка. Відомий кримсько-татарський журналіст Айдер Мудабєєв звертає увагу ось на що: „Згідно з попередніми рейтингами, з першої п'ятірки кандидатів тільки у двох немає проросійської риторики – це Петро Порошенко і Анатолій Гриценко. Вони єдині, хто не дають Путінові надії на подальшу експансію в Україну. Решта висловилися в тому дусі, що „готові вести якісь переговори“. Кремль хоче привести до перемоги на виборах проросійського кандидата. Зовні таких немає, але, „посунути“ в сторону Росії можуть багато. І як тільки будуть можливі прямі переговори з Путіним – перестане існувати західня проукраїнська коаліція. Від України поступово відвернуться європейські союзники, тобто, якщо перемаже зручний Росії кандидат, він створить загрозу для майбутнього України“.

Очевидно, це і має бути виборчим критерієм для національно свідомої частини українського громадянства.

ПЛЕМ'Я ПЛАСТУНОК „ПЕРШІ СТЕЖІ“

влаштує

„ДЕННИЙ ТАБІР ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ“

для дітей від 4 до 6 років, які володіють (розуміють і розмовляють) українською мовою

- Дитина мусить мати закінчених 4 роки життя до 31 серпня 2019 р. Вийнятків немає.
- Дитина мусить мати усі приписані щеплення.
- Дитина, яка склала Заяву Вступу до новацтва, не може брати участі в таборах для Пташат.

Табір відбудеться на Союзівці у двох групах:

- від неділі, 23 червня, до суботи, 29 червня 2019 р.
- від неділі, 30 червня, до суботи, 6 липня 2019 р.

У справі кімнат просимо порозуміватися безпосередньо з Адміністрацією Союзівки:
SOYUZIVKA, P. O. Box 529, 216 Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446
 (845) 626-5641; www.Soyuzivka.com; Fax: 845-626-4638

- Таборова оплата: \$150.00 (\$20.00 незворотні); оплата за два тижні – 290.00 дол.
- Зголошення і таборову оплату (чек виписаний на Plast – Pershi Stezhi) надсилати до:

Mrs. Oresta Fedyniak, 2626 W. Walton Ave., Chicago, IL 60622

Tel.: 773 486-0394 (від 8:00 до 10:00 ранку)

- Реченець зголошень: **25 травня 2019 р.** • Після реченця зголошень не приймаємо.
- Лікарську посвідку НЕ пересилати з анкетною зголошення. Просимо передати при реєстрації.

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ-2019

Ім'я і прізвище дитини
по-українськи і по-англійськи

Дата народження

Адреса

Телефон E-mail

Просимо залучити посвідку дати народження дитини, яку вперше вписуєте на табір

- від 23 червня до 29 червня 2019 р. від 30 червня до 6 липня 2019 р.
 Розмір таборової сорочки дитини: 6-8, 10-12, 14-16.
 Залучую чек на суму \$..... Резервую кімнату на Союзівці

.....
 ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)

Завваги

..... Підпис батька або матері

Закон, який...

(Закінчення зі стор. 3)

„Робочою мовою діяльності органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій державної і комунальної форм власності, у тому числі мовою засідань, заходів, зустрічей та мовою робочого спілкування, є державна мова“, – каже закон.

Якщо під час заходу використовується інша мова, тоді необхідний переклад.

У судах, в армії, на кордоні, під час виборів і референдумів застосовується українська мова.

Мовою трудових відносин в Україні є державна мова. Ніхто не може бути змушений використовувати на роботі іншу мову, крім випадків обслуговування чужоземців чи осіб без громадянства, а також створення текстів і документів, адресатами яких є такі люди.

Мовою освітнього процесу й науки є державна мова. Представники національних меншин і корінних народів мають право в комунальних садочках і школах разом з державною мовою навчатися своєю мовою. Мовою обслуговування спо-

живачів є державна мова. Інформація про товари та послуги, зокрема й в інтернеті, має надаватися українською мовою, можливе дублювання іншими мовами.

„На прохання клієнта його персональне обслуговування може здійснюватися також іншою мовою, прийнятною для сторін“, – сказано в законопроекті.

Зокрема це стосується медичної допомоги та обслуговування на транспорті.

Для суб'єктів господарювання за порушення закону щодо застосування державної мови у сфері обслуговування споживачів передбачено грошові кари.

Мовою публічних заходів (зборів, конференцій, мітингів, виставок, семінарів, форумів тощо) є державна мова. Організатор зобов'язаний забезпечити переклад для іншомовних заходів, якщо цього вимагає хоча б один учасник події.

Це положення не поширюється на заходи для обмеженого кола осіб, для чужоземців чи осіб без громадянства, а також заходи для вивчення чужоземної мови.

Культурні й спортивні заходи ведуться українською мовою або з перекладом. Афіші й квитки публікуються українською мовою або з

дублюванням іншою мовою (текст іншою мовою не може бути більшим за обсягом та шрифтом, ніж текст державною мовою).

Фільми мають показувати державною мовою або з дубляжем чи субтитрами. У межах кінофестивалів можливі покази фільмів мовою оригіналу з субтитрами. У кінотеатрах кількість сеансів стрічок мовою оригіналу не може перевищувати 10 відс. на місяць.

Мовою преси, телебачення й радіомовлення є державна мова. Частка мовлення українською загальною повинна становити не менше 90 відс. у проміжках часу 07:00-18:00 і 18:00-22:00. Місцеві мовники можуть пускати в етер до 20 відс. іншої мови в ці години.

Телерадіоорганізації, які мовлять кримськотатарською чи іншими мовами корінних народів України, мають застосовувати щонайменше 30 відс. державної мови на тиждень.

Друковані засоби масової інформації можуть видаватися іншими мовами за умови, що одночасно видається тираж цього видання державною мовою. У місцях розповсюдження преси видань українською має бути щонайменше 50 відс.

Видання й продаж книг – теж не менше 50 відс. українською мовою.

Мовою реклами є державна мова. У друкованих ЗМІ, що видаються однією з офіційних мов Європейського Союзу, допускається розміщення реклами відповідною мовою.

Комп'ютерні програми повинні мати інтерфейс державною мовою та/або англійською мовою або мовами Євросоюзу. Органи влади й заклади освіти мають використовувати програми з україномовним інтерфейсом. Те ж стосується мобільних застосунків.

Національна комісія зі стандартів державної мови, яка утверджує стандарти української мови, складається з дев'яти членів, їх Кабінет Міністрів призначає на шість років.

Також запроваджується уповноважений з захисту державної мови.

Закон набирає чинності через два місяці з дня його опублікування, за винятком низки статей.

При цьому Головне науково-експертне управління пропонує виключити з ч. 5 ст. 1 законопроекту слова про те, що порядок функціонування державної мови не можуть регулювати органи держави, органи влади АРК чи органи місцевого самоврядування, а також ст. 5 про держпрограму сприяння опануванню державної мови.

„Українська правда“

Порошенко одержав...

(Закінчення зі стор. 1)

стра закордонних справ Павла Клімкіна, Посла України до США Валерія Чалого, Постійного представника України до ООН Посла Володимира Єльченка та Генерального консула України в Нью-Йорку

Олексія Голубова.

Не зважаючи на снігову бурю, президент прибув на час. Його очікували президент Світової Ради Крейг Снайдер і голова Комітету людських прав і голова громадського комітету Уляна Мазуркевич. Перед входом на залю урочистої зустрічі президент поспілкувався з співаками хору „Аколада“, які у вишиванках співали пісень для публіки під багудою Богдана Генгала. З огляду на обмежений час імпрези, число учасників було обмежено, а українським організаціям призначено 10 місць. Національний гімн України співала Софія Пітула, а американський – Юлія Ступень.

Президент Світової Ради Філадельфії К. Снайдер офіційно привітав президента України та пояснив цілі діяльності цієї організації, які знаменують довгі роки праці від часу її заснування навесні 1949 року. Він привітав конгресмена Браєна Фіцпатрика, який є автором кількох проукраїнських і антиросійських резолюцій.

Нагорода „Міжнародний державний муж“ – це найвище відзначення, яку одержали державні діячі Михайло Горбачов, Анвар Садат, Іцак Рабін і Себастьян Пінера. Світова Рада визнала, що Президент України П. Порошенко має бути долученим до цього списку.

Про Президента П. Порошенка К. Снайдер сказав: „Президент Порошенко провадив і провадить свою країну, яка старається боронитися і боронити ідеали, які вже віддавна Америка проголосила універсальними правдами проти субверсії і прямої інвазії. Він провадить боротьбу по прямій лінії, успадкованій від боротьби американських борців у Філадельфії за національну незалежність і народну суверенність. Визнаючи цю хоробру діяльність Президен-

Хор „Аколада“ вітає Петра Порошенка. (Фото: World Affairs Council)

та Порошенка і українського народу є для мене честю і особистим привілеєм передати Президентові Порошенкові нагороду від Світової Ради Філадельфії і запросити його до слова для нас зібраних на цим вечорі і для нащадків“.

Президент України подякував за високу честь, вважаючи нагороду символом єдності і солідарності американців з Україною. П. Порошенко зупинився над символічним значенням дня 20 лютого, коли в історії української нації знесено антидемократичний режим і цей момент слави мав гіркий посмак крові і сліз. „Ми всі вшануємо жертви „Небесної сотні“. Ще сьогодні я взяв участь у їхньому пошануванні в Савт-Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі, в церкві св. Андрія Первозваного“. В дальшому президент згадав зазіхання Кремля на свободу України, зневагу людського життя і непошанування цивільних прав і свобод.

Президент подякував Сенатові і Конгресові за прийняті резолюції,

якими визнано Голодомор 1932-1933 років геноцидом українського народу. Він подякував також посадникові і містові Філадельфії за визнання Голодомору геноцидом українського народу. Президент також згадав активну працю місцевого комітету Голодомору у Філадельфії, який під проводом У. Мазуркевич працює для справи України.

К. Снайдер запросив до слова У. Мазуркевич, яка сказала: „Ми відгукнулися на ваш заклик допомогти Україні. Ми мітингували. Ми демонстрували. Ми звертали до Конгресу США, щоб вислухав ваші просьби. Ми стояли з Вами! Ви стоїте в обороні справедливості. Ви стоїте в обороні правди, ви стоїте в обороні демократичних ідеалів. Ви підняли ідеали Революції Гідності і створили модерну українську європейську державу! Многая та благага літа!“.

Президент України після імпрези виїхав на філадельфійське летовище, а звідти – до своєї столиці.

Шукаємо опікунку для старенької мами в Silver Spring MD. Побажаний досвід/витривалість з хворими на Алзгаймер. Близько церков, активна Українська громада, гарний дім.
Ukicaregiverneeded@gmail.com
or 617-566-1996

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OXSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

АРКА

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

Щоб розмістити рекламу у „Свободі“, телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040

З глибоким болем ділимося сумною вісткою про смерть нашого дорогого Мужа, Батька, Дідуня

СВ. П.

ЛЮБОМИРА М. КРУШЕЛЬНИЦЬКОГО

інженера, засновника серії музичних концертів в Українському Інституті Модерного Мистецтва в Чікаго.

Народився 27 жовтня 1941 року в Криниці на Лемківщині.
Помер 14 лютого 2019 року в м. Кінгстон, Н.Й.
Похоронні відправи відбулися 23 лютого 2019 року у церкві св. Івана Хрестителя у Гантері, Н.Й.

У глибокому смутку залишилися:

- дружина - Оксана з дому Шуст
- сини - Марко з дружиною Анастасією
- Павло з дружиною Стефанією
- внуки - Лука та Юлія
- ближча і дальша родина і приятелі.

Перед Любомиром у Вічність відійшли його батьки - в 1982 році Леонтій Крушельницький (засновник хору "Думка") та в 2009 році Лідія з Каратницьких Крушельницька (засновник та директор "Студії Мистецького Слова").

Бажаючи вшанувати пам'ять Покійного можуть скласти пожертву на Український Музей у Нью-Йорку або на Український Інститут Модерного Мистецтва в Чікаго.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося сумною вісткою, що 26 лютого 2019 року на 91-му році життя відійшов у вічність наш улюблений Тато, Дзядзьо і Брат

СВ. П.

Микола Лаба

Залишив у глибокому смутку:

- сина Миколу
- невістку Славку
- внучок Лесю і Лярису
- сина Богдана
- сестри Марію Жеграй, Лонг Айленд, Нью Йорк
- Віру Ровенко, Норт Порт, Флоріда

Нехай з Богом спочиває!

Вічна Йому пам'ять!

VARSHAVSKY MONUMENTS

862-812-7086

E-mail: VarshavskyMonuments@gmail.com

ПАМ'ЯТНИКИ — МАВЗОЛЕЇ

Великий вибір граніту
Індивідуальний дизайн
Гравірування на граніті

Керамічні фотографії на пам'ятники

Замовлення, виготовлення і встановлення в штатах NJ/NY/PA

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

В тридцять-п'ять і двадцять-дев'ять річницю відходу у вічність наших родичів

НІНА (1902-1984)

ГРИГОР (1903-1990)

СВ П.

НІНИ І ГРИГОРА ЛУЖНИЦЬКИХ

будуть відправлені Сорокоусти,
і Божествені Літургії
в Українських католицьких церквах.

В часі Світлого Великоднього Посту просимо пом'янути їх у своїх молитвах.

Родини: Кульчицьких, Лужницьких і Рудницьких

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

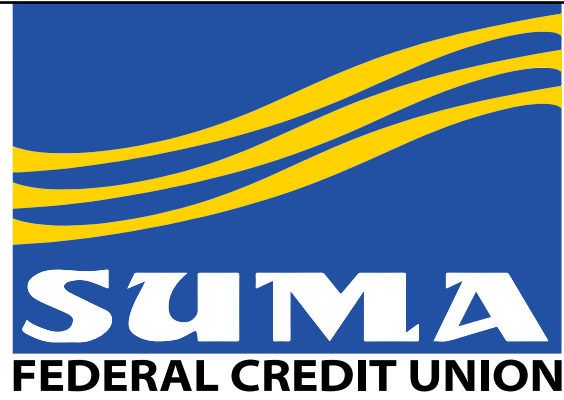
ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

У нас Ваші Заощадження
РОСТУТЬ

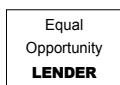
MONEY MARKET

2.02% APY*

на суму 50,000 і більше

*APY = Annual Percentage Yield calculated on the assumption that dividends remain on deposit until maturity. A minimum to open a CD is \$ 1,000.00. Early withdrawal penalties may apply. Rates are effective Jan. 2, 2019 and are subject to change.

SUMAFUCU NMLS# 527694

CDs

1 Year CD - Share CD

2.79% APY*

5 Year CD - Share CD

3.30% APY*

НАШІ ФІЛІЇ ЗРУЧНО РОЗТАШОВАНІ

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) Відвідайте нас на www.sumafcu.org